

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIXON

BARBARIAN'S

VALENTINE

BARBARIN SEVGİLİSİ

Maddie'nin eşı yakında geri dönüyor ve Maddie onun eve dönüşünü özel kılmak istiyor. Hamile Josie ise eşini yeniden baştan çıkarmak istiyor. Her ikisi için de çözüm nedir? Buz gezegeni tarzında bir Sevgililer Günü kutlaması. Öpücükler, yetersiz kıyafetler ve unutamayacağınız bir çift buluşma olacak.

Gelin ve orijinal *Buz Gezegeni Barbarları* serisindeki favori çiftlerinizden ikisini yeniden ziyaret edin!

BARBARIN SEVGİLİSİ

BUZ GEZEĞENİ BARBARLARININ YAŞAMINDAN BİR KESİT

RUBY DIXON

BUZ GEZEĞENİ BARBARLARI - KİTAP 19

Copyright © 2019 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak Fotoğrafi -

Shutterstock Kapak

Tasarımı - Kati Wilde

Düzenleme - Aquila

Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Sonsöz

Yazarın Notu

IPB Okuma

Listesi Daha

Fazlasını mı

İstiyorsunuz?

MADDIE

"**I** Yine açık bir gün, bebeğim. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Kulübeme dönüyorum, neredeyse şarkı söylüyorum, çok mutluyum.

Oğlum Masan evcil kuşuyla oynadığı yerden başını kaldırıp bakıyor. Hâlâ pijamalarının içinde ve kuş kucığında, onu nazikçe çiğnenmiş tohum parçalarıyla besliyor. Ama anonsumu duyunca küçük yüzü aydınlandı. "Babam yakında eve gelecek mi?"

"Evet!" Ona mutlulukla söylüyorum. Acımasız bir mevsim ve Hassen son birkaç aydır sahilde, yeni gelenlere kendilerine nasıl bakacaklarını ve hayatta kalacaklarını öğretmeye yardım ediyor. Şefimiz de dahil olmak üzere birkaç kişi geri döndü ama dostum hâlâ orada. Ona ihtiyaç duyulduğu için yardım ettiğini biliyorum ve Hassen özünde iyi bir insan. Yardım etmeyi sever.

Ama bu Anne Ayı, Baba Ayı'nın kışını eve getirmesi için hazır çünkü Anne Ayı SÜPER azgın ve sevişmeye ihtiyacı var. Uzun, kalın ve muhteşem lezzetli eşimi düşünüyorum ve kızlık organlarım ihtiyaçtan karıncalanıyor. Eğer yakında eve gelmezse, bir sonraki turda ona gideceğim, çünkü ben

Bekârlık için tasarlanmış bir kadın değilim. Bu berbat bir durum ve bir erkeğe Hassen'ımı özlediğim kadar ihtiyaç duyacağımı ya da onu özleyeceğimi hiç düşünmemiştim. Daha önce de gitmişti ama hiç bu kadar uzun sürmemişti ve ben "bağımsızım ve iyiyim "den "geceleri yastığıma ağlıyorum "a geçtim.

En azından beni meşgul edecek bir oğlum var. Masan'ın yanına gidip oğlumun alnına bir öpücük kondurduktan sonra dağınık saçlarını gözlerinden uzaklaştırıyorum. Babasının muhteşem gür siyah saçları ona miras kalmış ama benim dağınık saçlarım da ona geçmiş ve her zaman biraz dağınık görünüyor. "Kuşun nasıl?"

"Şişmanlıyor," diyor gururla, bana bakıp gülümseyerek. "Ve dün gece benimle yattı."

Bu düşünce karşısında burnumu kırıştırdım. "Öyle mi, şimdi?"

Başını sallıyor ve son derece memnun bir şekilde lanet şeyi kucağına alıyor. "Millicent çok akıllı."

"Sanırım yakın zamanda uçup gitmeyecek, ha?" Bana kırılgan bir bakış attığında, alnına bir öpücük daha konduruyorum. "Sana takılıyorum Masan. Onu istediğin kadar tutabilirsin, ama yuva yapmaya başladığı an, o bir açık hava kuşudur, beni duyuyor musun?" Çünkü pis gagalar iğrençtir. Yuvalarını, zemini her zaman kaplayan kalın kar tabakası nedeniyle ulaşabildikleri hemen hemen tek "toprak" ile yaparlar - bu da dvisti gübre parçaları anlamına gelir. Yani, evet, hayır. Anlayışlı bir anne olmaya çalışıyorum ama evimde bir dışkı yuvası olduğunda çizgiyi çekiyorum.

Bazen keşke Masan, yumurta koşularından birinde yuvasından düşen yavru dirtbeak'i bulan çocuk olmasaydı diyorum. Ama oğlum hayvanları çok seviyor ve Farli'nin Chompy'sine ve Kate'in yavru kedisine hayranlık duyuyor, bu yüzden o şeyi eve getirmesine çok da şaşırmadım. Babası evde yokken onu oyalıyor, bu yüzden çok da umursamıyorum. Lanet şey o kadar cılız ve çirkindi ki, keskin kenarları ve yassı, sümüksü görünümlü koyu tüyleri vardı, bu yüzden Malefiz ismini önermiştim.

Tatlı oğlum Malefiz ismini hatırlayamadı ve bir şekilde onun yerine "Millicent" oldu. Sanırım zavallı kuşa uyuyor, çünkü son birkaç hafta içinde gerçekten çok büyüdü. Onu beslemek ve ona bakmak konusunda çok gayretli ve onu her yere en şirin kucağında taşıyor.

küçük sepet. Koyu renk tüyleri, uzun gagası ve beni çok yakından izleyen kırpışan gözleriyle şu anda bir tavukla tukan arasında küçük, kızgın bir melez gibi görünüyor.

Kuşları pek sevmem. Bana kalsa Millicent eve başka bir yavruyla giderdi ama benim küçük Masan'ım annesi gibi çetin ceviz değil. Hassas bir çocuktur ve Millicent geldiğinden beri babası gittiği için geceleri ağlamayı bıraktı.

Tanrı o aptal kuşu korusun.

"Sence babam onu sevecek mi?" Umut dolu gözlerle bana bakıyor, çenesini gagalarken kuşu göğsüne sarıyor.

"Eminim yapacaktır," diye oğluma güvence veriyorum. "Onunla ne kadar iyi bir iş çıkardığını gördüğünde seninle çok gurur duyacak." Ve küçük oğlumun gururla kabarmasına, ışıldamasına bayılıyorum. Bir an için tıpkı babasına benziyor ve kalbim yalnızlıktan sıkışıyor.

Tanrım, erkeğimi hemen evde istiyorum.

Ancak iki gündür hava açık ve Veronica ile Ashtar birkaç hafta içinde, sezonun acımasız fırtınalarına ara verdiğimizde tekrar uçacaklarına söz verdiler. Şu anda hava bir penguenin memesinden daha soğuk, ancak gökyüzü kristal mavisi ve bu da -umarım- Veronica ve Ashtar'ın ziyaret için uçacakları anlamına geliyor.

Umarım Hassen otostop yapıyordur, yoksa onu öldüreceğim.

Kulübede oğluma (ve kuşuna) kahvaltı hazırlamak için dolaşırken heyecanlanmadan edemiyorum. Yemek pişirirken küçük mutfak alanını düzeltiyor, kocam evde yokken ev işlerini nasıl da aksattığıma içten içe hayıflanıyorum. Tamam, çok iyi bir temizlikçi olduğum söylenemez ama şimdi eve geliyor, onu şaşırtmak istiyorum ve bunu yapmanın yolu dağınık bir mutfak değil.

O zaman mutfak umurunda olur mu? Kürkleri günlerce bırakmayacağız.

"Kıkırdıyorsun anne. Bu kadar komik olan ne?" Masan soruyor.

Boğazımı temizliyorum ve onun için çırpılmış yumurta hazırlıyorum. "Babam eve döneceği için heyecanlıyım, bebeğim. Şu andan itibaren yapmam gereken her şeyi düşünüyorum."

Yapılacak çok şey var. Hassen'i nasıl karşılamak istediğimi düşünüyorum ve aklımda birbirinden lezzetli, seksi fikirler beliriyor. Masan ve Millicent için bir bebek bakıcısı bulmayı, seksi kıyafetler giymeyi ve muhteşem kocamın üzerinde şehre gitmeyi düşünüyorum.

"Yine kıkırdıyorsun, anne."

"Ben de öyle. Yumurtanı ye."

Millicent'ı fındık püresiyle besliyor ve yumurtalarımızı yiyoruz, sonra da oğlumun soğuk hava için giyinmesine yardım ediyorum. Sepetini alıyor ve Millicent'i oynamaya götüreceğini söylüyor. Bu benim için sorun değil, çünkü eğer onunla birlikte olursa, ona göz kulak olmak ve evin içine kaka yapmadığından emin olmak zorunda kalmayacağım. Acaba yeni yavruları olan anneler de böyle mi hissediyor? Muhtemelen gördükleri her şeyden başıboş tüyleri toplamıyor olmaları dışında. "Lila Teyze'yi ziyarete gideceğim ve ona yiyecek getireceğim," diyorum kafasına bir kat daha geçirirken. "Sen köyde kal, tamam mı? Bek ve Elly'nin kulübesinden daha uzağa gitme."

Masan bikkın bir ses çıkarır. "Ama Joden kendine ait bir dirtbeak almak istiyor. Gidip yuvaları sarsacak ve kendi Millicent'ına sahip olabilmek için bir bebek çıkarıp çıkaramayacağına bakacak."

"Hayır, bunu yapmayacaksın," diyorum ona. "Joden'e söyle, eğer bunu yaptığını duyarsam babasını çağırırım. Sen köyde kal ve Millicent'la oyna, diğer pislikleri ziyaret etmek yok, anladın mı?"

Masan'ın alt dudağı dışarı çıkıyor ama başını sallıyor. Küçük eldivenlerini giydirdikten sonra kürklü bir pelerin alıp hazırladığım yemek kabını almadan önce üzerime sarınıyorum. "Sokaktan" aşağı inmek çok zahmetli ama yılın bu zamanı hava çok soğuk. Dışarı çıktığımızda ayaz yüzümüze duvar gibi çarpıyor ama oğlum bunu fark etmiyor. Elinde kuş sepetiyle yürüyüş yolundan aşağı atlıyor ve birkaç yavrunun çoktan dışarıda oynamaya başladığı Josie'nin kulübesine doğru ilerliyor. Bir an, ağır bir şekilde sarılmış Joden'e doğru koşup bir şeyler söylerken onu izliyorum. Joden başını sallayıp küçük bir sopa çıkarıyor ve Millicent'ı yavaşça yere bırakıp yüzüne doğru sallıyor.

Bir dirtbeak'e sopa getirmeyi mi öğretecekler? Bu çok şirin. Biraz anlamsız ama sevimli. Uslu durduklarından emin olmak için bir süre daha izliyorum ve sonra Lila'nın kulübesine doğru ilerliyorum. Perde ön tarafta, ama içeride birinin hareket ettiğini duyabiliyorum ve ateş yakmışlar, yani ayakta. Perdeyi tırmalıyorum.

Bir süre sonra Rokan kucağında bebekle kapıda beliriyor. Parmağını dudaklarına götürerek sessizliği işaret ediyor ve beni içeri davet ediyor.

İçeri giriyorum ve kız kardeşimin hâlâ yatakta uyuduğunu görüyorum. Gözlerinin altında koyu halkalar var ve ben de ona acıyarak yüzümü buruşturuyorum. "Lolo hâlâ gece boyunca uyumuyor mu?" Fısıldıyorum.

Rokan bebeğin sırtını sıvazlıyor ve uyurken onu nazik hareketlerle sallıyor. "Rollan kadar kolay beslenmiyor. Dün gece her birkaç dakikada bir emzirmek istedi. Li-lah'ım pek uyuyamadı, bu yüzden Lo-lo'nun tekrar emzirmesi gerekene kadar dinlenmesine izin veriyorum."

Kolunu sempatik bir şekilde sıkıyorum. O iyi bir adam ve kız kardeşime karşı çok korumacı, bunu onaylıyorum. Yeni doğan küçük Lola - ki biz ona her şeyden çok Lolo diyoruz - en çığlık atan, en mutsuz bebek oldu ve bu Lila'yı yıpratıyor, bu yüzden Rokan'ın onunla birlikte olmak için evde olmasına seviniyorum. Bunu birkaç sabahdır yapıyoruz, Lila'nın biraz uyumasını sağlamak için sessizce oyalanıyoruz. Mutfığa geçiyorum, yemeğin bir kısmını kaşıkla pişirme torbasına koyup ısıtıyorum, sonra da ısınması için ateşin üzerindeki sehpa üzerine yerleştiriyorum. Rokan uyuyan bebeği sallamaya devam ederken kulübeyi geçip Rollan'ın uyuduğu köşeye bakıyorum. Oturmuş, sessizce bekliyor ve bana gülümsüyor. Ne harika bir çocuk, yeğenim.

"Hadi seni giydirelim," diye fısıldıyorum, "ve sana biraz kahvaltı hazırlayalım, böylece dışarıda oynayabilirsin. Çocuklar Millicent'a nasıl sopa getirileceğini öğretmeye çalışıyorlar."

Yüzü aydınlanıyor ve birkaç dakika içinde üstünü başını giyip dışarı çıkmaya hazır hale geliyor. Onu yakalayıp önce kahvaltısını yaptırıyorum, sonra da işi bittiğinde, sincap yanakları hâlâ yumurtayla doluyken, diğerleriyle buluşmak için dışarı koştururken yoluna gönderiyorum.

Bunu yaptıktan sonra, kız kardeşimin evini elimden geldiğince sessiz bir şekilde toparlıyorum, onun ve bebeğin de uyuduğuna dikkat ederek. Kıyafetleri toplayıp küçük mutfığını düzenledikten sonra Rokan'a bakıyorum. Baba neredeyse onun kadar yorgun görünüyor.

ama o ileri geri sallanmaya devam ediyor, büyük eli Lolo'nun minik sırtını kucaklıyor.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" Sessizce sordum. "Birkaç saatliğine bebek bakıcılığı yapmamı ister misin?"

Rokan bana yorgun bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. "Yorgunum ama burada kızımı kucağıma almaktan ve eşime göz kulak olmaktan daha çok tercih edeceğim bir yer yok."

Buna gülümsüyorum.

Elini Lolo'nun küçük sırtına sürüyor ve sonra bana meraklı bir bakış atıyor. "İki gündür hava güzel, değil mi?"

"Öyle," diyorum ve neredeyse heyecandan dans ediyorum. "Hassen eve geliyor mu? 'Bildiklerin' sana bir şey söylüyor mu?" Rokan'ın her şeyi herkesten önce bilme gibi tuhaf bir psişik yeteneği var ve asla yanılmaz.

"Çok yakında," diye kabul etti. "Hassen seni göreceği için heyecanlanacak. Icehome kampındaki herkese senden bahsetti."

"Tabii ki öyle. Ben harikayım." Ama muhteşem kocamın başka kadınlara benden övgüyle bahsettiğini bilmek iyi hissettiriyor. Bunu içinize çekin hanımlar. O benim. "Eve döndüğünde kutlama yapmamız için bir yol bulmaya çalışıyorum."

"Eminim bir kutlama olacaktır."

Evet, ama bunu kabileyle değil, erkeğimle baş başa kutlamanın yollarını arıyorum. "Biraz yalnız vakit geçirebilmemiz için bir bakıcı düşünüyordum ama... Lila'nın bu işe uygun olduğunu sanmıyorum." Uyuyan kız kardeşime bakıyorum. Ona bakmak bile beni yoruyor ve yeni doğmuş huysuz bir bebek varken bunu asla istemem. "Bir fikrin var mı?"

"Belki Summer ve Warrek, o zaman? Rollan'ın Warrek'le vakit geçirmesi iyi bir fikir olabilir. Arkadaşıma rahatlaması için biraz zaman verir ve Warrek'in de öğretebileceği pek çok şey vardır."

"Oh, bu iyi bir fikir. Kuzenlerin yatıya kalması gibi gösterebiliriz." Oğlum, anne babasının aslında sadece bir günlüğüne ultra çılgınlık yapmak istediğinden asla haberdar olmayacak.

birkaç saat. "Sen bir dahisin."

Lolo kıpırdanıyor, boğazının arkasından küçük bir inilti geliyor. İkimiz de donup kalıyoruz ama o üç parmaklı küçük elini ağzına sokup emiyor ve babasının göğsüne yaslanıp uyumaya devam ediyor.

Rokan rahat bir nefes alır.

Kapıyı işaret ediyorum ve onun yerine işaret dilini kullanıyorum. Ben *gidiyorum*, diyorum ona.

Warrek'i kontrol edeceğim. Bir şeye ihtiyacın olursa söylemen yeterli.

Bana bir başparmak işareti yapıyor ve bebekle birlikte bir kez daha sallanıyor, ben de parmak uçlarımda ilerleyerek kulübelerinden çıkıyorum.

Birkaç dakika durup çocukları kontrol ediyorum, oyunlarını izliyorum. Sopa oyunu bir kovalamacaya dönüşmüş gibi görünüyor ve Millicent, Rollan'ı kovalarken tüylü küçük kuş ayaklarının onu götürebileceği kadar hızlı paytak paytak yürüyerek Masan'ın peşinden gidiyor. Anladığım kadarıyla en azından hepsi hâlâ köyde ve uslu duruyorlar. Joden iyi bir çocuk ama aynı zamanda çok fazla fikri olan bir çocuk ve hepsi de iyi fikirler değil.

Yaklaştıklarında onlara el sallıyorum ve Masan'ın şapkasını düzeltiyorum. "Çocuklar öğle yemeği için kulübeme gelin, tamam mı? Rollan'ın annesi uyuyor." Etrafıma bakıyorum ve Joden'in artık onlarla olmadığını fark ediyorum. "Joden nerede?"

"Babası geldi ve onu aldı," diyor Masan nefes nefese. "Annesinin midesi kötü olduğu için ot avına çıkacaklarmış. Ot avına çıkabilir miyiz anne?"

Bitkiler mi? Yick. Onları birbirinden ayırmakta hâlâ pek iyi değilim. "Belki daha sonra. Şimdi annem Summer ve Warrek'le konuşmaya gidecek, ben de Lila Teyze ve Rokan Amca'nın evine götürmek üzere ekstra özel bir yemek hazırlayacağım." Onlara göz kırpmıyorum. "Nefis olmaz mı? Biriktirdiğim pişmiş hraku tohumlarıyla kurabiye bile yapabiliriz."

"Kurabiye değil!" diye bağılıyor ikisi de, heyecanla dans ediyorlar.

"Evet, kurabiye değil," diye katılıyorum, çünkü hatırladığım kurabiyelere benzemiyorlar, daha çok ateşte pişirilmiş fındık kırıntılarından oluşuyorlar, ama çocuklar özel bir ikram olarak bayılıyorlar. "Ama önce biraz dışarıda oynamanız gerekiyor, tamam mı? Siz burada kalın, ben Summer ve Warrek'i ziyarete gidiyorum. Geri geleceğim."

Sümüklü burunlarını siliyorum, kıyafetlerini düzeltiyorum ve sonra onları yollarına gönderiyorum. Diğer çocuklardan birkaçı oynamak için dışarı çıktı ve ikizlerin sevimli sarı at kuyruklarını ve Georgie'nin kızlarının vahşi buklelerini görüyorum. Bugün ders günü değil ve onları izleyen bir ebeveyn olmayacak diye endişeleniyorum ama Nora bir süre sonra dışarı çıkıp bana el sallıyor, sonra kulübesinin önündeki taş banka oturuyor ve Yaşlı Drenol da kulübesinin önündeki bankta oturuyor, yanında da Lukti var. Bu şimdilik yetişkin gözetimi için yeterli, bu da Summer ve Warrek'in kulübesine gidebileceğim anlamına geliyor.

Patikadan aşağıya, şaka yaptığımız gibi "Yeni Evliler Yolu "na doğru ilerliyorum. Tüm yeni evli çiftler mahremiyet nedeniyle yerleşim yerinin arka tarafına yakın evler tutmuşlar ve bu beni iç çektiriyor, tüm gün tavşanlar gibi sevişmekten başka yapacak hiçbir şeyi olmayan yeni evli olmanın ne kadar eğlenceli olduğunu düşünüyorum. Masan'ı hiçbir şeye değişmem. O çocuğu o kadar çok seviyorum ki içim acıyor. Ama aynı zamanda Harrec ve Kate'in birbirlerine baktıklarında yüzlerinde gördüğüm parlak, yeni neşeyi de kıskanıyorum. Ya da kendi dünyalarında gibi görünen Bek ve Elly'yi.

Adamımın gerçekten geri gelmesi gerekiyor. Belki de Kira ve Aehako'nun yaptığı gibi ikinci kez rezonansa gireriz ve çiftleşmenin yeni, taze büyüsünü yeniden ateşleriz. Bunu düşünerek karnıma dokunuyorum. İkinci bir bebek. Bu fikir hoşuma gidiyor... ama aynı zamanda Lila'nın ne kadar yorgun olduğunu da düşünüyorum. Mızımız bir bebeği rahatlatmaya çalıştığım uykusuz geceler, zaten büyük olan göğüslerimi tamamen kocaman ve acı verici hale getiren emzirme ve tamamen bana bağımlı başka bir insan olduğu için kendime ayıracak hiç boş zamanım olmaması. Hassen elbette yardımcı oldu, ama o da çok fazla avlanmak zorunda kaldı ve bazı geceler sadece ben ve huysuz bir bebek kaldık. Şimdi Masan'ın büyümesi ve muhtaç küçük bir ağız yerine kendi kişiliğine dönüşmesi güzel bir şey... ama sonra tatlı bebek Lolo'yu ve yankılanmanın ne kadar harika olduğunu düşünüyorum.

Ve seksin ne kadar yoğun olduğunu.

İki arada bir derede. Sanırım her iki durumda da mutlu olurum.

Arkadaşım eve dönmezse her şey tartışmalı olacak. Ama ben olumlu düşüneceğim. Rokan cesaret verici şeyler söyledi ve hava hala güzel, bu yüzden Summer ve Warrek'in kulübesine gidip neşeyle kapılarını tırmalıyorum.

Hemen içeride bir sürü koşuşturma duydum. "Geliyorum!" Summer bağılıyor. "Uh, bir dakika!"

Kendi kendime sırtıyorum, çünkü bu dikkati dağılmış ses tonunu tanıyorum. Birisi az önce seks yaparken yakalandı.

"Geliyorum!" diye tekrar sesleniyor.

"Ya da değil," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, kendi kelime oyunumdan keyif alarak.

Bir an sonra Summer kapıya gelir ve kenara çeker. Kızarmış, pürüzsüz siyah saçları dağılmış. Omuzları çıplak ve çıplaklığını gizlemek için göğüslerine bir kürk tutturmuş. "Oh, merhaba Maddie. Birinin gelmesini beklemiyorduk."

"Bu bana söylediğin en kısa cümle," diye belirtiyorum sırtarak. "İçeri girebilir miyim?"

"Hayır," diye hemen ağzından geçiriyor ve sonra utanmış görünerek dudağını ısıyor. "Bir oyunun ortasındaydık. Ve eğer içeri girersen gerçekten görmek isteyeceğinden çok daha fazlasını görürsün, Warrek'in sahip olduğu herhangi bir şeyden utandığımdan değil, ama bilirsin..." Sesi kesiliyor ve uzun boylu, zayıf avcı arkasından yaklaşp kolunu omzuna dolayarak onu kendine doğru çekerken gözlerini kapatıyor. Çırılçıplak olduğuna eminim, çünkü bulunduğum yerden üzerinde tek bir kıyafet bile göremiyorum. Arkadaşının başının üstüne bir öpücük konduruyor ve bana çok tembel, memnun bir gülümseme veriyor.

"Yani içeri giremez miyim? Ne yani, bütün seks oyuncakları dışarıda mı?" Kollarımı kavuşturuyorum, eğleniyorum.

Summer dehşet içinde ciyaklayan bir ses çıkarır ama Warrek sırtlamakla yetinir. "Hayır, biz şey oynuyorduk, ah... şerit satranç." Summer burnunu kırıştırır. "Hepsi bu kadar."

"Bu bir şey mi?" Striptiz satrancı şimdiye kadar duyduğum en inekçe şey olabilir. Ona baktım. "Görünüşe göre ikiniz de kaybediyorsunuz."

Nefes nefese kıkırdıyor ve ona yaslanıyor ve o kadar mutlu görünüyor ki Hassen'ım için acı çekiyorum. "Farklı stratejiler denemeyi seviyoruz."

"Buna böyle mi diyoruz?" Omuz silkiyorum. "Bak, bana açıklamak zorunda değilsin. Eminim kamptaki herkes Hassen'le benim takıldığımızımızı duymuştur."

Ve onların yarısı bizi yakaladı, çünkü yakalanabileceğimiz halka açık yerlerde bunu yapmak gibi bir şeyimiz var. "Yine de bir iyiliğe ihtiyacım var. Rokan, Hassen'in yakında eve gelebileceğini ve onunla biraz yalnız kalmak istediğimi söyledi. Sen ve Warrek Masan'a -ve belki Lila'yı rahatlatmak için Rollan'a- bir ya da iki gece göz kulak olabilir misiniz diye soracaktım. Hayır demekten çekinmeyin.

."

"Evet," diyor Warrek basitçe. Summer'ın başına bir öpücük daha konduruyor. "Oh? Tamam, harika."

"Elbette, getir onları." Summer onun omuzlarına doladığı koluna sarılıyor ve neredeyse üzerindeki kürkü kaybediyor. O kadar mutlu görünüyor ki, bu çok sevimli ve ben onu kıskanıyorum. "Onlar için yapacak bir şeyler buluruz."

"Emin misin?"

"Tabii ki. Erkeğin eve geliyor... Ona sürpriz yapacak mısın? Özel bir şey yapacak mısın?"

Özel bir şey mi? Onu kürklere atıp bir gün boyunca düzmeyi düşünüyordum ama özel bir şey fikri hoşuma gitti. "Hassen'in sürpriz bir partiden hoşlanacağından pek emin değilim. Onun gerçekten sevdiği tek sürprizler seksi ve özel olanlardır."

Gülüyor. "O zaman seksi, özel bir parti yap. Ya da kişisel bir bayramı kutlayın."

"No-Poison çoktan geçti."

"Val-en-time," Warrek diyor, sürtünme onun thumb
üzerinde Summer's Çıplak omuz.

"Oh, evet! Sevgililer Günü etkinliği yapmalısınız. Ben ve Warrek kendi kutlamamızı yapacağız." Warrek kremayı yemiş kedi gibi bakarken o yine kızarıyor. "Tatlılar yapın, birbirinize hediyeler verin, aşkınızı kutlayın..."

"Striptiz satrancı oynayalım mı?" Tatlı

tatlı ekliyorum. Kıkırdıyor. "Ya da

bu."

Sevgililer Günü. Bu fikir kafamda dönüp durdukça, mükemmel olduğunu daha çok düşünüyorum. Dikişte oldukça iyi olmaya başladım ve kapüşon için kullanacağım bir miktar bonem var... ama bunun yerine seksi bir korse yapabilirim. Sevgililer Günü'nün anlamı da bu değil mi zaten? Korseler, güller ve seksi şeyler? "Bu fikri kesinlikle çalışıyorum," diyorum.

"Bu bir tatil. Onu çalamazsın." Summer gülümsüyor. "Çocuklara göz kulak olmamızı istediğin zaman bize haber ver, biz de hazır oluruz."

"Bugün değil," diyor Warrek ve bu onun için oldukça konuşkan. Bana hınzırca sırtlıyor ve arkadaşını kollarının arasına alıyor. "Ben kazanıyorum."

"Bugün olmaz," diye kabul ediyorum ve kıkırdayan arkadaşını kulübelerinin derinliklerine geri götürürken, kapılarını onlar için kapatıyorum ve çocukları izlemek için geri dönüyorum.

İç çamaşırı. Tatlılar. Seksi bir kutlama. Sevgililer Günü, barbar tarzı.

Bu fikre bayıldım.

HAEDEN

I u gün avlanmıyor olmam iyi bir şey, çünkü küçük oğlum hayvanları bulmanın en iyi yolunun sessizlik olduğunu henüz hatırlamadı.

"İhtiyacımız olan çiçek bu mu baba?" Joden yanımdaki en yakın çalıyı işaret ediyor.

"Hayır."

"Şu mu?" Yanındaki çalıyı işaret ediyor. "Hâlâ yok."

"Peki ya şu?"

"Joden, ihtiyacımız olsa yanından geçip gitmezdik," diye açıklıyorum sabırla.

"O zaman şu olabilir mi?" Önümüzde, bir uçurumun gölgesinde saklanan buz tutmuş birkaç çalıyı işaret ediyor.

İçimi çektim. Ona iki kez, sıcak akarsuların kıyılarında yetişen yatıştırıcı bir bitkinin yapraklarını aradığımızı söyledim.

minik parlak kırmızı çiçekleri var. Ama oğlumun meraklı ve yardımcı olmaya kararlı olduğunu biliyorum, bu yüzden konuşmasına katlanıyorum. Çoğu zaman onun saçma sapan konuşmalarından keyif alıyorum çünkü Jo-see'nin bir yavru iken nasıl olduğunu hayal etmemi sağlıyor. Ancak bugün bunu takdir etmek zor. Arkadaşım uykusuz bir gece geçirdi, çünkü bu kiti taşımak onun için daha zor ve o acı çektiğinde ben de acı çekiyorum. Şimdi yorgunum ve sınırsız bir enerjiye sahip olan oğluma bakmak zorundayım.

Ama sakinliğimi koruyorum, çünkü o benim oğlum. Daha önce yüzlerce kez konuştuk ve yine yüzlerce kez konuşacağız. "Hangi bitkiyi arıyoruz oğlum?" Ona hatırlatarak soruyorum. "Annem hangisini istediğini söylemişti?"

"Sakinleştirici bitki," diye cıvıldıyor bana, patikada yürürken elimi tutuyor. "Çünkü karnındaki bebek delirmiş."

Yeterince yakın. "Bu doğru."

"Bu yüzden mi annemin karnında kızgın kırmızı çizgiler var?"

"Annen kendi dünyasında bunlara 'çatlak' denildiğini ve bir annenin karnı yavrusuyla birlikte büyüdüğünde ortaya çıktığını söylüyor."

"Annemde onlardan çok var," diyor neşeyle. "Bu bebek gerçekten kızgın olmalı."

"Bir kit büyütüyor. Hepsi bu." Ona daha önce de söyledim, annesinin karnında o doğduğundan beri çizgiler var ve ben onları şimdi de o zamanki kadar güzel buluyorum. Ama Joden genç ve sadece ilgisini çeken şeyleri hatırlama eğiliminde. Ben de ona basitçe "Bu, kit yapmanın bir parçası" diyorum.

"Neden daha fazla kit lazım?" Bana bakıyor. "Artık bir oğlun ve bir kızın var. Neden daha fazlasına ihtiyacımız var?"

"Çünkü yeniden rezonansa girdik," diyorum ona. "Khui senin daha fazla erkek ya da kız kardeşe sahip olmanı seçti."

"Daha fazla ister misin?"

Düşünüyorum. Kitlere sahip olmak, hayal edebileceğimden çok daha fazla, bitmek bilmeyen bir iş. Biri sonunda sargılarını kirletmemeyi öğreniyor ve sonra yeni bir tane geliyor. Biri gece boyunca uyumaya başlıyor...ve diğeri altını ıslatıyor

Yatağa. Her zaman bir şeyler oluyor ve Joden geldiğinden beri Jo-see ve ben iyi bir gece uykusu çekemedik. İş olduğu doğru ama gülümsemeler, tatlı kahkahalar ve sanki onları dünyadan kurtaracakmışsınız gibi size tutunan küçük eller var ve... evet, daha fazla yavru istiyorum. Jo-see'm her zaman hayal edebileceği kadar çok istiyor ve bu fikir çok hoşuma gidiyor. "Annem daha fazlasını istiyor," diyorum, Jo-see'ye vurgu yapmanın soruları elimizdeki göreve geri çevireceğini umarak.

"Peki ya sen?"

"Annen ne istiyorsa ben de onu istiyorum." Bu konuda hemfikiriz.

"Emin misin?" Joden açıkça şüpheli bir tavırla bana soruyor. "Sen ve annen son zamanlarda hiç gıdıklanmadınız."

"Gıdıklandın mı?" Ağzım seğiriyor.

"Evet. Geceleri sizi gıdıklama kavgaları yaparken gördüm."

"Mmm." Gıdıklama. Jo'ya ne dediğini söylemem gerekecek. Düşüncesi bile eğlenceli. "Annen son zamanlarda gıdıklamak için çok yorgun," diyorum ona. Joha artık emekliyor, bu da her şeyi ağzına attığı anlamına geliyor. Geçen gün Teef-ah-nee'nin bitkilerinden birini yedi ve iki gün boyunca kustu. Bu hem Jo-see hem de benim için çok zor oldu ve eşim o zamandan beri onun üzerinde geziniyor. Bu ve midesindeki kit onu tüketti ve yorgun düştü. Eşinin ona saldırıp çiftleşme talep etmesi için çok fazla yorgun, bu yüzden onu yalnız bıraktım. Dünyada dokunmak için bolca vaktimiz var ve ben onu yakınımnda tutmaktan ve güvende olduğunu bilmekten memnunum.

"Sen ve annem sadece bebek yapılacağı zaman mı gıdıklanıyorsunuz?"

Arkadaşımı, gözlerinin altındaki yorgun halkaları düşünüyorum. Zavallı Jo-see'mi. Dünyadaki tüm kaygıları onun omuzlarından alıp kendi omuzlarıma yüklemek istiyorum. "Khui'n sana söylediğinde çiftleşmek zorundasın," diyorum ona, dikkatim dağılmış bir halde. "Bak. Neredeyse dereye geldik. Sakinleştirici bitkinin neye benzediğini hatırlıyor musun?"

Joden elimi bırakarak önüme atlıyor. "Kahverengi, değil mi?"

"Kahverengi değil." İç çekerek, başını belaya sokmadan önce peşinden gidiyorum.

JOSIE

"**I**Çay işe yarıyor mu, anne? Babam çayın mideni iyileştireceğini söyledi." Joden ateşin yanında yanıma oturdu. "Karnındaki bebeği daha az kızdıracağını söyledi."

"Ben öyle demedim," diye düzeltiyor Haeden, yangına körükle gidiyor. Küçük kulübemizin etrafında koşuştururken yanımdan geçiyor, eli başımın üstüne konuyor ve yoluna devam etmeden önce saçlarımı okşuyor. Bu küçük okşama beni fincanıma gülümsetiyor ve bir şekilde gün biraz daha iyi hissettiriyor.

Sonra karnımdaki bebek mesanemi tekmeliyor ve inliyorum. Son iki hamileliğim çok kolaydı. Bu seferki sanki her gün yanlış oturuyormuş gibi geliyor ve karnım ağrımiyorsa ya işemem gerekiyor ya da sürekli uyuyorum. Maylak bana bunun normal olduğunu söylüyor ve Georgie bile harika bir hamilelik geçiriyor, bu yüzden sanırım şikayet edemem, ama zor ve hasta olmakta iyi değilim.

"Görünüşe göre bebek hâlâ kızgın," diye anons ediyor Joden. Eğiliyor ve karnıma doğru fısıldıyor. "Sakin ol!"

"Hayır, Joha," diyor Haeden ben daha cevap vermeden. Odanın öbür ucuna atlıyor ve yeni yürümeye başlayan kızımızı kollarının arasına alıyor. "Tükür onu."

"Hayır!" diyor bir ağız dolusu tohumun etrafında.

Adam elini uzatıyor ve kızın yüzü ağlayacakmış gibi buruşuyor, sonra yavaşça öne eğiliyor ve ağzından salyalar akıtarak avucunu salya ve yarı çiğnenmiş çekirdeklerle dolduruyor.

Ayağa kalktım. "Oh hayır. Yine mi tatil süsleri? Onları kaldırdığımızı sanıyordum?" Joha tohumları yemeye bayılıyor çünkü parlak, güzel renklere boyanmışlar ama onları yemek yerine boyadığımızı anlamıyor çünkü tatları çok berbat.

"Çıkardım anne," diyor Joden, en sevdiği topu eline alıp üzerindeki dikişlerden biriyle oynayarak. "Millicent'ın kovalaması için bir ipe ihtiyacımız vardı ve renkleri sevebileceğini düşündüm."

Haeden bana bir bakış attı ve başını salladı. "Joden, bu konuyu konuşmuştuk. Hatırladın mı?"

"Biliyorum. Joha her şeyi ağzına atıyor, bu yüzden hepsini saklamamız gerekiyor." Sanki dört değil de on dört yaşındaymış gibi gözlerini deviriyor.

"Fark etmeliydim," diye mırıldanarak ayağa kalkıyorum. Bunu yaparken yüzümü buruşturuyorum, içimdeki her şey ağrıyor. Bir elimi karnımın altına koyuyorum - şimdiden kocaman olmuş gibi görünüyor ve daha gidecek tonlarca zamanım var. Kulübenin etrafına bakıyorum. Tam bir felaket, çünkü Joden yürüyen bir dağınıklık kasırgası. Bir de yürümeye başlayan çocuk mu var? Ve ben üç numaraya hamileyken? Her yer darmadağın ve dağınık görünüyor ve kendimi suçlu hissediyorum. "Ben temizlerim-"

"Hayır, Jo-see." Haeden, Joha'nın ağzındaki son yarım çiğnenmiş çekirdekleri siliyor ve ardından elini "mutfak havlusu" olarak kullandığım küçük deri karelerden birine temizliyor. "Yorgunsun. Ayakların şişmiş. Otur ve dinlen."

"Ama hava güzel olduğu için tuzaklarını kontrol edecektin," diye itiraz ediyorum, her ne kadar şu anda uzanmak kulağa harika gelse de. Saat erken ama hâlâ yorgunum. Ben her zaman yorgunum.

"Bekleyebilirler." Joha'yı kolunun altına aldı ve geçen Zehirsiz Gün'de bana hediye ettiği büyük, oyma kemik kaselerden birini kaptı. "Ben takımları alacağım ve Stay-see'nin bugün ana ateşte ne pişirdiğine bakacağız. Sen rahatına bak."

Dudağımı ısıyorum, çünkü kulağa cennet gibi geliyor. Gerçi onun da yorgun olduğunu biliyorum. Acımasız sezon avcılar için zor ve Haeden avcılarının bir kısmı Icehome sahilinde olduğu için fazladan avlanma zamanı harcıyor. Birkaç gündür eve geç geliyor ve biliyorum ki o da en az benim kadar dinlenmek istiyor, bütün sabah Joden'le birlikte olduktan sonra iki çılgın çocuğumuzun peşinden koşmak değil.

Joden, "Ben annemle kalacağım," diye açıkladı. "Annem uzanabilir ve ben de temizlenmesine yardım ederim!" Topunu alıp kulübenin diğer ucuna, küçük yatağına ve oyuncaklarını koyduğu sepete doğru koşuyor. "Gördün mü?"

Haeden ve ben karşılıklı bakışıyoruz. Joden'in üç kişinin toplamından daha fazla enerjisi var ama yardım ettiğini düşünürse bu onu bir süre meşgul edebilir. "Neden Joden benimle kalmıyor?" diyorum. "Sen de Joha'yı al."

Kaşlarını çatıyor ve saç örgülerinden birini kızımızın salyalı ağzından çekiyor. "Eğer eminseniz..."

"Sorun değil," diyorum parlak bir sesle. "Temizlikçilik oynayacağız. Eğlenceli olmaz mı, Joden?"

"Çok eğlenceli, anne!" Oyuncaklarından birini daha kapıyor ve "temizlik" ilahimizi söylemeye başlıyor. "Temizle, temizle, her şeyin özel bir yeri var! Temizle, temizle, yüzüme bir gülümseme kondur!"

Haeden sadece başını sallıyor ve gülümsüyor, sonra eğilip bana bir öpücük veriyor. "Yakında döneceğiz."

Ona bir öpücük verip Joha ile gidişini izliyorum, sonra kürklerin üzerine yerleşip şişmiş ayaklarımı kaldırıyorum. "Sen bu kadar iyi iş çıkarırken annen ayaklarını yükseltecek, Joden, tamam mı?"

"Tamam, anne!" Ve bir tur daha temizlik ilahisi söylemeye başlıyor.

Oğlum oyalanırken ben de rahatlıyorum ve onu evin içinde dolaşırken ve eşyaları toplayıp kaldırırken izliyorum. Yaşı küçük olduğu için eşyaların çoğu odanın ortasında bir yığın halinde duruyor ama buna kızamıyorum. Deniyor, yardım etmekten mutlu oluyor ve bu onu meşgul ediyor. Onun yaşında, bu bir nimet.

"Anne, bu ne?"

Sarsılarak uyandım, gözlerimi ovuşturdum. Joden etrafta dolanırken uyuyakalmış olmalıyım. Kulübe hâlâ darmadağınık ve görünüşe göre Joden yedek giysi sepetimi çıkarmış ve şimdi onları odanın ortasındaki büyük yığının içine yerleştirmeye "yardım" ediyor. "Ne oldu bebeğim?" Doğrulup ona odaklanmaya çalışıyorum. "Neymiş o?"

Elinde deri bir tanga ve küçük, soluk plastik T şeklinde bir şey tutuyor. "Eşyalarındaki bu şey de ne?"

"Oh." Ondan alıyorum ve gülümseyerek inceliyorum. Bu benim eski RİA'm, rezonansı çok istediğim için çok nefret ettiğim ve sonra düştüğünde ve Haeden'e rezonansa girdiğimde dünyanın sonunun geldiğini düşündüğüm. Şimdi onu hayatın ne kadar harika olabileceğini hatırlatması için saklıyorum. "Bu annemin iyi şans tilsimi."

"Bu bir kemik mi?" Burnunu kırıstırıyor.

"Hayır, bu annemin Dünya'dayken taktığı bir şey." Yine de nerede taktığımı söylemedim. "Artık takmıyorum ama saklıyorum çünkü her şeyi değiştirdi. Babanla benim bir araya gelmemizin sebebi bu."

"Bana sahip olmak için rezonansa girdiğini sanıyordum?" Başını eğiyor, küçük boynuzları havaya kalkıyor.

"O da var."

Kürklerin üzerinde yanıma oturdu. "Belki de tekrar giymelisin ki babam seni daha sık gıdıkласın."

Nefesimi tuttum. Küçük çocuk sahibi olmak, ağızlarından çıkan hiçbir şeye şaşırmamanız gerektiği anlamına gelir ama bu seferki beni şok etti. "Ne?"

"Babam çok yorgun olduğun için seni gıdıklayamadığını söylüyor. Ve seni sadece daha fazla bebek yapmak için gıdıklıyor, o yüzden belki de bunu giymelisin ki seni tekrar gıdıkласın."

Kırılган kalbime saplanmış bir bıçak gibi. "O... bunu mu söyledi?" Joden'in kulak misafiri olduğu her şeyi papağan gibi tekrarladığını ve çoğu zaman yanlış olduğunu biliyorum ama Haeden'le seks yapmayalı haftalar olduğunu inkâr edemem. Hamilelik yüzünden berbat bir haldeydim, sonra Joha hastalandı ve... En son ne zaman seks yaptığımı düşünmeye çalışıyorum.

Birbirimize hızlı bir öpücükten daha fazla dokunduğumuz zaman. Haftalardan fazla oldu. En azından bir ay, o zaman?

Farkına vardığımda dehşete kapıldım. Birden kendimi şişmiş, çirkin ve istenmeyen biri gibi hissettim. Sertçe yutkunuyorum, sinirlenmemeye çalışıyorum. "Baban ve annen meşguldü, tatlım."

"Babam bebekleri yapmak için seni gıdıkladığını ve sen daha fazlasını istediğin için daha fazlasını istediğini söylüyor."

Kusacak gibi hissediyorum. Haeden daha fazla çocuk istiyor. Her zaman tonlarca bebek istediğimiz konusunda şakalaşırdık. Ama... belki de gerçekler beklediği gibi değildir? Belki de bez değiştirmek ve Joha'nın ağzından bir şeyler koparmak yerine sürekli seks yapmayı özlüyordur? Onunla seks yapmayı seviyorum ama bebeklerimizi de seviyorum.

Ve şu anda üçüncü bir tane yetiştiriyorum.

Elim karnıma gidiyor ve içindeki kit hemen mesanemi tekmeliyor. İrkildim ve ayağa kalktım. Bir eş olarak onu hayal kırıklığına mı uğrattım? Onca bebeğe rağmen daha mı cinsel olmalıyım? Bazen günümü iyi geçirdiğimi hissediyorum ve Haeden'in de aynı şeyi hissettiğini biliyorum... ama belki daha fazlasını bekliyordur?

Joden'in söylediği tüm bu şeyler durup dururken ortaya çıkmış olamaz, değil mi? Babasıyla yaptığı bir tür konuşma yüzünden olmalı ve bu kalbimi acıtıyor. Haeden bir şekilde beni hayal kırıklığına mı uğrattı?

Dışarıda bir çocuk çığlık atıyor, ardından kıkırdamalar geliyor. Oynadıklarını duyabiliyorum ve Joden'in başı heyecanla dönüyor. Birden yalnız kalmak istedim. Ayağa kalkıyorum. "Anna ve Elsa'nın sesine benziyor. Neden gidip onlarla oynamıyorsun? Annen temizliği bitirecek."

Oğlum itiraz etmiyor. Hemen kürklü sargılarına koşuyor ve biz de dışarı çıkabilmesi için onu sarıp sarmalıyoruz. Şapkasını küçük boynuzlarının üzerine geçirir geçirmez topunu kaptığı gibi dışarı fırlıyor. Kimin göz kulak olduğunu görmek için dışarı bakıyorum, Nora'ya gülümseyip el sallıyorum ve sonra güzel, uzun bir ağlama için evime geri çekiliyorum.

Ve derhal Joden'in zeminin ortasında yarattığı devasa çöp yığınının takılıyorum. Kıçımın üstüne düşmeden önce kendimi yakalamayı başardım ama

kötü ruh halimi daha da kötüleştiriyor. Bir zamanlar katlanmış temiz çamaşırları toplarken dudağımın titrediğini hissedebiliyorum ve sonra kontrolsüzce ağlamaya başlıyorum.

Kendime bunun sadece hamilelik havası olduğunu söylüyorum. Muhteşem uzaylı eşimin hala küçük insan dışısını sevdiğini ve onunla seks yapmak istediğini. Bunun sadece rezonans yüzünden olmadığını. Ama şişmiş ayaklarıma ve her yerinde parlak kırmızı çatlaklar olan eşit derecede şişmiş karnıma baktığımda, kendimi seksi ve arzulanır hissetmek zor. Birinin benimle seks yapacağını hayal bile edemezken, o beni nasıl isteyebilir ki? Tek yaptığım uyumak ve bebek doğurmak. Belki de benimle yaşayacağı hayat hayal ettiği gibi değildir ve bu kalbimi acıtıyor. Benden bıktı mı? Ya da belki de sahip olduğumuz kadar çok bebek istemiyordur?

Bu da beni çok incitiyor. Büyüyen ailemizi seviyorum. Şu anda yorgun ve şiş olsam ve Joha, Tiffany'nin Viagra'ya benzeyen ve zavallı küçük kızımın ciğerlerini kusmasına neden olan potens bitkisini yediğinde bana hayatımın korkusunu yaşatsa da, her bir kit için heyecanlıyım, çünkü yorgundum ve onu gerektiği kadar yakından izlemedim.

Belki de Haeden benim kötü bir anne olduğumu düşünüyordur. Bu düşünce beni daha da çok ağlatıyor.

Biri kapının üzerindeki perdeyi tırmalıyor. Akan burnumu silkeliyorum ve ayağa kalkıyorum. "Geliyorum." Muhtemelen Nora'dır, Joden'in Elsa'nın saç örgülerinden birini çektiğini ya da Holvek'in pelüş oyuncağını çaldığını söylemeye gelmiştir. Küçük oğlumu seviyorum ama kesinlikle ele avuca sığmıyor.

Sürpriz bir şekilde Maddie kafasını içeri soktu. "Hey, kötü bir zaman mı?"

Onu gördüğüme çok şaşırdım. Maddie ve ben her zaman arkadaş canlısıydık ama pek fazla bire bir ziyaretimiz olmadı. Ben genellikle Haeden ve bebeklerimle ilgileniyorum ya da vaktimi Megan veya Georgie ile geçiriyorum. Maddie de kız kardeşiyle hepimizden daha çok takılıyor. "Hayır, hayır, içeri gel. Sadece hormonal bir an yaşıyordum." Ona titrek bir gülümseme veriyorum.

Kulübeme girdi ve bana tuhaf bir bakış attı. "Sen asla hormonlu değilsin. Sen gelmiş geçmiş en mutlu hamile kadınsın. Aslında, doğurduğun bebeklerle hepimizi kötü gösteriyorsun."

Yeni bir gözyaşına boğuldum. Diğer herkes için ben bu muyum? Sadece büyük bir bebek yapma makinesi mi?

"Vay, hey, tamam." Maddie bir kolunu omuzlarıma dolayarak beni nazikçe ateşin yanındaki koltuğa doğru yönlendiriyor. "Otur ve bana seni neyin rahatsız ettiğini söyle, tamam mı? Sen otururken ben de biraz toparlanacağım. Bebeklerden bunaldığında bu Lila'nın kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olur. Çay ister misin?"

Bu kadar düşünceli olması beni çok etkiledi. "Çay çok iyi olur, ayrıca toparlanmana gerek yok. Joden bana yardım ediyordu." Yerin ortasındaki devasa yığını işaret ediyorum.

"Evet, tahmin etmiştim. Masan da 'yardım etmeyi' seviyor." Gözlerini devirip kendi kendine kıkırdıyor, sonra mutfagımı karıştırıp çay için malzemeler çıkarıyor. "Şimdi bana bugün neden ağladığınızı söyle."

Kendisiyle çok barışık, kendi teninde çok rahat. Maddie... Maddie gerçekten tumbul. Stacy katı ve çocukları olduğu için poposunun yayıldığını söylüyor ve Nora her zaman vücudundan şikayet ediyor, ama Maddie kamptaki en büyük kız. Ayrıca kendine en çok güvenen de o. Her zaman dalgalı ve seksi görünen vahşi sarı saçları, ne giyerse giysin her zaman harika görünen devasa göğüsleri ile gerçekten muhteşem ve hayatında hiç çirkin bir gün geçirmemiş gibi görünüyor. Kamptaki en büyük kalçalara sahip olması önemli değil ve arkadaşı Hassen'in onu gelmiş geçmiş en muhteşem şey olarak gördüğü açık.

Onun özgüvenini çok kıskanıyorum. O çay yapıp evimde dolaşırken, etrafı düzeltirken kendimi güvensizliğimi itiraf ederken buluyorum. Yorgun ve şişmiş olduğumu ve Joden'in sözlerinin beni artık eşim için çekici olmadığım konusunda endişelendirdiğini. Hayatımızı ya da bu kadar çok kiti istemediğini. Ailemizden pişman olduğunu.

Bir aydır seks yapmadığımı.

Maddie korkularına gülmüyor ya da bana aptal ya da hormonlu olduğumu söylemiyor. Seks meselesinden bahsettiğimde sadece derin bir iç çekip başını sallıyor ve kendine de bir fincan çay dolduruyor. Sonra yanıma oturdu ve bana da bir tane ikram etti. "Kızım, bu hissi bilirim. Yakında bir sık bulamazsam tüm kızlık organlarım buruşup ölecek."

Çayımın ilk yudumunu içtikten sonra kıkırdıyorum. "Sanırım sorunun bir kısmı da bu. Joha'ya hamileyken sürekli seks yapmak istiyordum.

Yani, her zaman. Ama bu bebekle, ben sadece... yorgunum. Ve ağrım var. Bazen seks istiyorum, bazen de sadece kestirmek istiyorum. Ama Haeden'in, yaşlı seks düşkünü Josie yerine bu büyük, iğrenç bebek makinesiyle evliymiş gibi hissetmesini istemiyorum. Anlıyor musun?" Yeni bir gözyaşının akmak üzere olduğunu hissedebiliyorum.

"Ah, kızım," diyor Maddie başını sallayarak. Elini uzatıp dağınık kahverengi örgümü parmaklıyor. "Saçını en son ne zaman yıkadın? Ya da bu örgüyü çözdün?"

Omuz silkiyorum. "Bebeklerin temiz olduğundan emin oluyorum."

"Bu onlarla ilgili değil, bu sizinle ve seksi hissetmenizle ilgili. İyi görünürsen kendini iyi hissedersin." Kaşlarını bana doğru salladı. "Hassen yakında eve gelecek ve ona seksi iç çamaşırlarıyla sürpriz yapacağım. Çocukları, yani Masan ve Rollan'ı bir ya da iki geceliğine Warrek ve Summer'a göndereceğim ve o adamın dünyasını sallayacağım. Bu yüzden geldim. Seksi bir deri korse yapıyorum ve süslemek için biraz beyaz kürk istedim ve Tiff sende fazladan olduğunu söyledi?" Gözleri zevkle parlıyor.

Oh. "Elbette var. Joha'ya çok şirin bir başlık yaptım ve kürkle süsledim ama bir sürü kaldı. Hepsini alabilirsin." Eğildim, çay fincanımı tutarken karnım bacaklarıma baskı yapıyor. "Deri iç çamaşırı mı? Gerçekten mi?"

"Neden olmasın? Deriden sütyen ve külot yaptım. Kemikleri destek için kullanabilirim ve sadece işlevsel değil seksi bir şey yapabilirim. Erkeğimi şaşırtabilirim, anlıyor musun? Ve eğer kendimi seksi hissedersen, havaya çok daha çabuk gireceğimi biliyorum... Beni havaya sokmak için çok şey gerekmiyor." Sırıttırıyor. "Özel bir Sevgililer Günü kutlayacağız."

Saç örgüme dokunuyorum. Belki de haklıdır. Belki de kendimi içinde bulunduğum bu hamilelik rutininden çıkarmalı ve erkeğimi baştan çıkarmak ve ona birlikte ne kadar iyi olduğumuzu hatırlatmak için kendimi çılgınca seksi hale getirmeliyim. Sadece rezonans partneri değil, arkadaş ve sevgili olduğumuzu. "Bu fikri çalabilir miyim?"

"Tabii ki! Ne kadar çok o kadar iyi." Duraklıyor ve sonra eliyle işaret ediyor. "Bizim özel Sevgililer Günü'müzde olmaz. Sadece ben ve Hassen olacağız. Ama ne demek istediğimi anlıyorsun. Seksi kıyafetlerimiz üzerinde birlikte çalışabiliriz. Summer ve Warrek'le Joden'i ve belki Joha'yı da işin içine katmaları konusunda konuşacağım. Eminim sorun etmezler."

Homurdanıyorum. "Oğlumla tanıştın mı?"

Çayına doğru kıkırdıyor. "Haklısın."

Yine de gülümsüyorum. Bu hoşuma gitti. Birlikte biraz yalnız zaman geçirme, bir bayramı kutlama ve yeniden bağ kurma fikrini seviyorum.

Ve seksi iç çamaşırları. Bu her zaman iyi bir fikirdir. Şimdiden daha iyi hissediyorum.

Çay eşliğinde biraz strateji konuştuktan sonra MADDIE ayrılıyor ve ben de öğleden sonranın geri kalanını dışarıda oynayan çocukları izleyerek geçiriyorum. Joden etrafta koşturup ölüm perisi gibi çılgınlık atarak Holvek ve ikizleri kovalarken ben de deri hurda sepetimi yanıma oturtup karıştırıyorum. Haeden yiyeceklerle dönüyor ve sonra hafif güneş ışığında yan yana oturuyoruz. O kemik mızrak uçlarını bilemeye çalışırken ben de gizli kreasyonum için kürk parçaları seçiyorum ve Joha yakınlardaki ağılında oynuyor. Haeden'in bana ne üzerinde çalıştığını soracağını umuyorum ama hiç sormuyor. Bunun yerine küçük şeylerden konuşuyoruz - hava durumu, Joha'nın diş çıkarması, Joden'in Ariana'nın derslerini dinlemediği gerçeği -Ve harika bir öğleden sonrayı mahvetmeye gönlüm el vermiyor.

Akşam yemeğinden sonra yavrular yatıyor ve ben de onlar yataken tatlı küçük yüzlerini öpüyorum. Haeden onları kürklerinin içine sokuyor ve sonra ateşin onları uyanık tutmaması için bölmeyi karşıdan çekiyor.

O zaman sadece ben ve Haeden varız.

Bir esnemeye karşı koyarak dikişlerimi kurcalıyorum.

"Yoruldu mu?" diye mırıldanıyor ve ateşi yakarken omzumu okşuyor. "O zaman biz de yatağa gidelim."

Oooh, seks için mi? Cesaretlenerek dikişlerimi bir kenara bıraktım ve uyku tünüğümü giydim. Belki de tüm korkularım boşunaydı. Sadece doğru anı bekliyordu.

Ama kürklerin altına girdiğimizde çıplak olmak yerine hâlâ pantolonunu giyiyordu. Bana tutkulu bir öpücük vermek yerine tünüğümü yukarı çekiyor ve koca göbeğimi ortaya çıkarıyor. Ona dokunuyor, elini hafifçe göbeğimin üzerinde gezdiriyor.

yuvarlandı ve incindim mi yoksa sevindim mi karar veremiyorum. O harika bir baba ve yavruları sevdiği inkar edilemez... ama ne düşüneceğimi bilemiyorum.

"Karnın bu sefer çok büyük," diye mırıldanıyor bana, parmakları yeni bir çatlak izinin üzerinde gezinirken.

Belki de hamile bir kadına bunu söylemenin kötü bir karar olduğunun farkında değildir. Çeviride pek çok şeyin kaybolduğunu ve insan kadınların bir sa-khui kadını asla korkutmayacak şeylere üzüldüğünü bilecek kadar uzun süredir buz gezegenindeyim. Ayrıca bugün aşırı hassas davranıyorum, bunu da kabul ediyorum.

"Ya iki bebek olursa?" Soruyorum ve gerildiğimi hissedebiliyorum. "Nora'nın ikizleri gibi mi?"

Haeden homurdanıyor. Eli karnımın devasa çıkıntısının üzerinde geziniyor. "O zaman bitkin ve perişan olacağız."

Bu hiç cesaret verici değil. Sesinde alaycı bir ton var ama gerçek hislerini gizlemeye çalıştığından endişeleniyorum. "Ya üç kişiye? Bu Dünya'da bazen olur. Hatta bir kadın aynı anda sekiz bebek doğurmuştu. Karnı devasa boyutlardaydı."

Başını kaldırıp bana bakıyor ve eli hala karnımın üzerinde geziniyor. "Neden bu kadar endişeleniyorsun Jo-see? Bu bizim ilk kitimiz değil."

Bakışlarına karşılık vermek, yüzüme bir gülümseme yerleştirmek için kendimi zorluyorum. "Endişelenmiyorum, sadece merak ediyorum. Seks yapmak ister misin?"

Sesimde onu gerçekten nasıl hissettiğime dair uyarıcı bir şey var - ya öyle ya da berbat bir poker suratım var. Bir dirseğinin üzerinde doğruluyor ve bana sertçe bakıyor. "Jo-see, sorun nedir?"

Tuniğimin kenarını büküyorum. "Bir şey yok. Belki de endişeleniyordum." "Ne için?"

Arkadaşıma bakıyorum. Tanrım, o muhteşem. Ağzının sert hatlarından boynuzlarının kavisine kadar onunla ilgili her şeyi seviyorum. Bana baktığında gözlerindeki yoğun parıltıyı seviyorum. Büyük elini karnımın üzerinde görmeyi seviyorum ve

Kalbim yeniden korkuyla sıkışıyor. Ya ailemin yaptığı gibi benim onun için yeterli olmadığımı karar verir ve beni terk ederse? "Mutlu musun?" Kalbim acıyarak soruyorum.

Bu sefer bana yavaş ve parlak bir gülümseme veriyor. "Neden mutlu olmayayım ki? Güzel bir eşim, iki sağlıklı yavrum var ve bir tanesi de yolda." Duraklıyor ve bana sinsi bir bakış atıyor. "Ya da üç."

Gülümsüyorum.

Uzanıp çenemin hizasına bir parmak eklemine sürüyor. "Jo-see, sen benim kalbimsin. Gülüşünden daha çok sevdiğim bir şey yok ve seni endişeli görmek beni üzüyor. Bana sorunun ne olduğunu söyle ki düzeltebileyim."

Bu adamı çok seviyorum. Bunun eski güvensizliklerimden kaynaklandığını biliyorum. Haeden'in beni ve bebekleri çok sevdiğini biliyorum. Ailemin beni terk ettiği gibi onun da bizi asla terk etmeyeceğini biliyorum. Burası Dünya değil ve o da bir insan değil. O farklı düşünüyor. Bütün bunları biliyorum. Ben biliyorum. Sadece beynim ve eski duygusal yüklerim bana karşı çalışıyor.

"Mutsuz olsaydın bana söylerdin, değil mi?" Ona soruyorum. "Çünkü o kadar mutluyum ki bazen bu beni korkutuyor."

"Eğer mutsuz olsaydım, bunu bilirdin. Duygularımı saklamakta iyi miyim?" Bana en "Haeden" bakışını atarak başını eğiyor ve ben de bir kıkırdamayı bastırmak zorunda kalıyorum. Haklı - hoşnutsuzluğunu saklamakta benim herhangi bir şeyi saklamakta olduğum kadar iyi. İkimiz de cam gibi şeffafız.

"İyi bir nokta."

Öne doğru eğiliyor ve dudaklarıma nazik bir öpücük konduruyor. "Sen benim eşimsin. Sen ve yavrularım benim her şeyimsiniz."

Ağzı benimkinin üzerinde en narin öpücüklerle gezinirken onu yakınımda tutuyorum. Bana karşı çok dikkatli olduğunu fark ediyorum. Olabildiğince güçlü ve ben onun yarısı kadarım ama hiçbir zaman kendimi güvende hissetmedim ya da kazara beni incitecekmiş gibi gelmedi. Her zaman çok temkinli, çok nazik. Bu yönünü seviyorum ama bu gece keşke beni yakalayıp kıyafetlerimi çıkarsaydı da beni aptal gibi becerebilseydi. "Haeden," diye fısıldıyorum dudaklarına, tam da bu öneriyi yapmak üzereyken.

Haeden'in eli bir göğsüme uzanıyor ve tuniğimin altındaki meme ucuyla oynuyor. Onun

Bakışlar o kadar sıcak ve yoğun ki her yerim ağrıyor ve sıvı içinde hissediyorum. "Mmm?" Tanrım, sesinin gürültüsüne bayılıyorum.

"Anne?"

Donup

kaldım.

"Ne oldu, Joden?" Haeden soruyor, eli aynı hızla tuniğimden geri kayıyor.

Joden burnunu çekerek, "Yatağımı ıslattım," diyor. Bir gözüne yumruk atıyor. "Ve şimdi uyuyamıyorum çünkü her yerde pipi var."

"Aww, bebeğim. Ağlama." Kalbim küçük adamım için çarpıyor ve ebeveyn olmanın getirdiği tüm seksi düşünceler unutuluyor. Joden'in küçük eline dokunmak için uzandığımda Haeden çoktan yataktan çıkmıştı. "Baban bunu senin için düzeltecek, tamam mı? Baban sana yeni bir yatak hazırlarken biz de sana yeni pijamalar alalım." Bu sadece sabah daha fazla çamaşır yıkamak anlamına geliyor ve bu acımasız mevsimde çamaşır yıkamak berbat bir şey ama Joden benim bebeğim ve ona kızamıyorum.

Haeden yatak takımlarını çıkarırken ben de kürklerin üzerine oturup Joden'in ıslak pijamalarını çıkarmasına yardım ediyorum. Hızlı bir sünger banyosu yapıyoruz ve sonra yeni pijamalarını giyiyor ve Haeden daha yatağını hazırlamayı bitirmeden, Joden yanıma sürünüyor ve bana doğru kıvrılıyor.

"Seninle uyuyabilir miyim anne?"

"Bir süreliğine yapabilirsin," diyorum ona, onu karnıma yaslayarak ve muhtemelen bütün gece bizimle yatakta kalacağını bilerek. Bu onu vazgeçirmeye çalıştığımız bir şey ama hiç kolay olmadı.

Bana doğru kıvrılıyor ve saçları sabun gibi kokuyor ve benim küçük oğlum ve küçük boynuzları çenemin altına mükemmel bir şekilde giriyor. Onu sıkıca tutuyorum ve Haeden'in depodan rulo haline getirilmiş kürkleri çıkarıp oğlumuz için yeni bir yatak yapmasını izliyorum, ama gözlerim kapanıyor ve o bitirmeden uykuya dalıyorum.

Kürkler kayıyor ve uyuyakaldığımı fark ediyorum. Haeden arkama geçiyor, sırtıma bastırıyor ve beni arkadan kucaklıyor. Kolu karnıma dolanıyor ve omzumu öpüyor. "Uyumaya devam et, kalbim."

Joden hâlâ önüme kıvrılmış, mışıl mışıl uyuyor. "Kalmasına izin vermeli miyiz yoksa tekrar yatağına mı yatırmalıyız?"

Haeden iç geçiriyor ve oğlumuza bakıyor. Joden'in alnındaki bir tutam saçını okşuyor ve gözlerinde ona duyduğu sevgiyi görebiliyorum. "Kalabilir ama sadece bu gece için."

Arkadaşıma alaycı bir şekilde gülümsüyorum, çünkü aynı konuşmayı onlarca kez yaptık ve her seferinde yatağımızda Joden ile uyandık.

Çocuklar her şeyi değiştirir, gerçekten değiştirirler. Ama Haeden omzuma bir öpücük daha kondurup bana doğru yerleşirken, sikinin sıcaklığının kalçamı yaktığını hissedebiliyorum. Eğer Joden araya girmeseydi, seks yapacaktık. Harika bir seks, her ne kadar ben-ağır hamile seksi olsa da. Ama Joden burada yatağımızda ve Joha'nın uyanıp emzirmek istemesi an meselesi, sonra sütten kesildiğinde yeni bebek de burada olacak ve....

Orada bir yerde bir denge olmalı, değil mi? Haeden ve benim hem çift hem de ebeveyn olmamız için yer olmalı. Şimdi, her zamankinden daha fazla, bu aptal iç çamaşırını yapmaya ve eşime hala seksi olabileceğimi göstermeye kararlıyım.

HASSEN

Birkaç gün sonra

Bu günün sonunda eşimi ve takımımı tekrar göreceğim. Ver-on-cah'ın Ashtar'ın devasa canavar omuzlarına bağladığı eyeri ayarlamasını izlerken sırtımdan duramıyorum. Altın erkek "drakoni" formunda ve beni ve Cashol'u Croatoan köyüne geri uçurmaya hazırlanıyor, Mah-dee'm kollarında Masan ile beni bekliyor olacak.

Gözlerinin ışıldamasını, oğlumun heyecanlı küçük elleriyle bana uzanmasını görmek için sabırsızlanıyorum. Eşimin küçük elleri için de sabırsızlanıyorum ve kendi kendime bir kez daha sırtıyorum. Oğlumu göreceğim için heyecanlıyım elbette ama bedenim eşimle özel zaman geçirmek için ağlıyor. Sikim ona dönmeye fazlasıyla hazır. Bu kampta iyi insanlar var ama ben eve dönmeye hazırım. Bunu düşünmek bile tekrar esnememe neden oluyor.

"Neden sürekli esneyip duruyorsun kardeşim?" Cashol soruyor. Ver-on-cah bize dönüp bakıyor.

"Uykum var."

Sanki bu onu eğlendiriyormuş gibi homurdanıyor. "Dün bütün gün uyudun. Ve sen

Thrand ile ava gitmemeyi seçtin çünkü bir gün önce uyumak zorundaydın. Neden uyuyorsun?"

"Gücümü saklıyorum," diyorum ona gururla. "Eve döndüğümde Mah- dee'm beni çok yoracak."

"Ew," diye sesleniyor Ver-on-cah. "Bunu duymak istemezdim." Büyük ejderha sanki onun eğlencesini paylaşıyormuş gibi gürlüyor.

Cashol sadece homurdanıyor. "Meh-gan'ımı görmeye hazırım. Onu kucağıma almalı ya da oğluma sarılmayalı çok uzun zaman oldu." O da benim kadar uzun süredir burada ve geri dönen son kişi biziz. Diğerlerinin hepsi çoktan döndü ya da arkadaşlarını onlara getirdiler. Biz son ikisiyiz ve yardım etmekten rahatsız olmasam da, eşime ve yavruma dönmeye fazlasıyla hazırım.

Uzun zamandır Mah-dee'siz olmak çok zor. Geceleri rüyalarımı o dolduruyor ve uyandığımda vücudunun yuvarlak kıvrımlarını ve boğucu gülümsemesini özlüyorum. O inanılmaz biri, benim eşim ve her zaman ne istediğini çok iyi biliyor. Onun bu yönünü ve kürklerin içinde olduğu kadar dışında da vahşi olmasını seviyorum. Bunu Cashol'a da söylüyorum ama o sadece gözlerini deviriyor. Herkes Mah-dee hikayelerimi defalarca dinledi. Icehome kampında biraz şaka haline geldi. Diğerleri bana soru sormak istemiyor çünkü sohbet eşimden bahsedeceğimi biliyorlar. Bree-shit'in şaka yapmayı sevdiği gibi "uzaylı bingo kartının" bir parçası. Yine de bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum.

Mah-dee bilirdi.

Ondan sürekli bahsetmemi rahatsız edici bulmaları umurumda değil. Eşime tapıyorum ve onun mükemmel olduğunu düşünüyorum. Onun ateşini ve kurnaz zekasını seviyorum. Yelesinin yumuşak sarı buklelerini seviyorum... ve amcığındakileri. Büyük yuvarlak kalçalarını ve memelerinin yumuşak yastıklarını seviyorum. Onun her şeyini seviyorum ve onun hakkında konuşmak sanki daha az uzaktaymış gibi hissettiriyor... bu yüzden sık sık ondan bahsediyorum.

Ama yakında yine kollarımda olacak. Ve Cashol'a aptal gibi sırtacağım.

"Eyerler hazır," diyor Vuh-ron-cah ve eldivenli elini Ashtar'ın canavar omzuna koyuyor. "Son vedalarınız var mı yoksa yola çıkmaya hazır mıyız?" Başına bir şapka geçiriyor ve ağzını korumak için kalın bir eşarp çekiyor. Uçuş insanlar için zordur, özellikle de dağların üzerinden geçtiğimizde ve büyüdüğünde

giderek soğuyor, ama Vuh-ron-cah Ashtar'ın onsuz gitmesine izin vermeyecek, bu yüzden gönüllü olduğu için minnettarım.

"Tüm vedalarımı ettim," diyorum neşeyle. "Çantamı nereye koyacağımı göster, gitmeye hazırım."

"Ben de," diye ekliyor Cashol. "Eşimin ve oğlumun yanına dönmeye hazırım. Bensiz yeterince uzun zaman geçirdiler."

Vuh-ron-cah, "O zaman bu gösteriyi yola koyalım," diyor. "Size bineceğiniz sepetleri nasıl kuracağınızı göstereceğim, sonra da sıkı sıkı sarınmak isteyeceksiniz. Uzun bir yolculuk olacak."

"Bu benim Mah-dee'min söyleyeceği bir şeye benziyor," diye takılıyorum onlara. "İğrenç," diyor Vuh-ron-cah ve Cashol şakam karşısında dudaklarını büküyor. "Ne?" Komik değil mi?

Komik olduğunu düşünmüştüm.

Mah-dee bunun komik olduğunu düşünürdü.

İç çekiyorum. Ona dönmeye hazırım. Gülümsemesine ve gözlerindeki o hınzır ışıltıya açım. Tüm insanlar arasında Mah-dee beni herkesten daha iyi anlıyor.

GÜN uzun ve insan dışının tahmin ettiği kadar soğuk. Dağları aştığımızda hava o kadar soğuk oluyor ki nefesimi kesiyor ve yüzümü kat kat kürklerle koruyorum. Bu, çok aşağıdaki zemini göremediğim anlamına geliyor, ki bu da iyi bir şey. Bu kadar yüksek bir yerden aşağı bakmak midemi bulandırıyor ve Cashol'un sepetine baktığımda kamburunu çıkarmış olduğunu görüyorum. Yolculuk berbat geçiyor ve sadece Vuh-ron-cah eğleniyor gibi görünüyor. Ara sıra rüzgârda kahkahasını yakalıyorum, sanki kimsenin duyamayacağı özel bir konuşmayla eğleniyormuş gibi.

Ama sonra güneş ufkun arkasında batıyor ve soğuk hava daha da soğuyor. Kirpiklerim buz tutuyor ve ağzımın üzerindeki atkı daha fazla buzla kabuklanıyor. Benim

Açıkta kalan tenim soğuk rüzgara karşı yanıyor... ama sonra Vuh-ron-cah ileriye işaret ediyor ve halkımızın evinin bulunduğu vadinin gölgeli hilalini zar zor seçebiliyorum. Köy yakın.

Ve eşimin yakında kollarımda olacağının farkına varmak içimi ısıtıyor.

Ashtar'ın yarığın üstünden yavaşça yere inmesi sanki sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor. Sonunda yere iner ve kamburunu çıkarır. Vuh-ron-cah eyerinden kayıyor ve ejderha hemen kanatlarını tekrar uzatarak onu şiddetli rüzgârdan korumak için kullanıyor. Cashol ve ben sepetlerimizden çıkmayı başarıyoruz ve ayaklarım sanki tamamen buzdan yapılmış gibi hissediyorum. Ayak parmaklarımın hissini geri getirmek için onları karda eziyorum ve eyerleri ve süsleri Ashtar'ın sırtından çıkardığımızda, Zennek, Bek ve Haeden bizi selamlamak için asansörden yukarı çıktılar. Birbirimizin sırtına hızlıca vurup kollarımızı kavuşturarak selamlaşıyoruz ve Vuh-ron-cah büyük ejderhaya kürklü bir pelerin uzatırken onlar da çantalarımızı bizden alıyorlar. Bir an sonra Ashtar insan formuna bürünmüş ve çıplak bir şekilde yere eğilmişti. Pelerini eşinden alıyor ve onun alnından öperek eşine sarıyor. Kadın kekeliyor.

"Ben ateşle doluyum," diye açıklıyor basitçe, sırtarak. "Battaniyeye ihtiyacım yok. Öte yandan eşim üşüyor."

"Pantolon," diyor sertçe. "Pantolona ihtiyacın var."

"Bunca ay geçti ve sen hala ona kıyafet giydiremiyor musun?" Bek'in sesi hatırladığımdan daha neşeli geliyor. Ashtar'ın omzuna vuruyor. "Yine de eşin haklı. Bazı insan dişileri bir başkasının eşini çıplak görmekten çekiniyor." Hafif pelerini çıkarıp Ashtar'a uzatıyor, o da kalçalarına sarıyor.

Bek...çok mutlu. Şaşkınlıkla ona bakıyorum. Bazen artık bir eşi olduğunu ve onun sayesinde mutlu olduğunu unutuyorum. Onun adına seviniyorum. Herkes benim Mah-dee'mle olduğum kadar mutlu olmalı. Kim olmalı... hemen aşağıda. Çantamı alıp asansöre doğru ilerliyorum, kollarımı bir kez daha ona dolamak için sabırsızlanıyorum. Onun yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum... ve oğlumu görmek için. Cashol ve ben aynı fikre sahibiz ve ikimiz de aynı anda asansöre binip aşağı inmek için makarayı bırakırken bana şakacı bir alay hareketi yapıyor.

Biri hariç diğer tüm buluşmalar bekleyebilir.

Vadinin içinden dolanarak köye giden yol hiç bitmeyecekmiş gibi görünüyor ama sonunda mutlu çığlıklar duyuyor ve ileride toplanan bir kalabalık görüyorum. Cashol koşmaya başlıyor ve arkadaşı mutlu bir şekilde hıçkırarak ağlayarak ilerliyor. Kollarını açmış, Cashol onu belinden kavıyor ve gülerek etrafında döndürüyor. şimdiye kadar onu ne kadar özlediğini fark etmemiştim, ama onu geçtiğimde eşinin yüzüne binlerce öpücük kondururken gözlerinde sevinç gözyaşları vardı. Genç bir erkek dışarı fırlıyor ve bir an için onun Masan olduğunu düşünüyorum ama bu seferkinin büyük boynuzları ve masmavi bir teni var - babasının tıpatıp aynısı olan Holvek. Kendini kucaklayan anne ve babasının üzerine atıyor ve onlar da onu gözyaşları içinde kucaklarına alıyorlar.

Eşim ve oğlum için kalabalığı taradım. Mah-dee beni görünce dışarı fırlayıp gözyaşlarıyla ılık atmadı ama bunu beklemiyordum. Benim Mah-dee'm, Cashol'a hayatın ta kendisiymiş gibi sarılan Meh-gan gibi değil. Eşim bağımsız ve kendine güvenen biridir ve benim ona gelmemi bekler. Meh-gan'ın hüngür hüngür ağlayarak Cashol'un üzerine kapanmasını izlerken güzel eşimin yüzünde beliren eğlence ifadesini hayal ederek sırtıyorum.

Ağır pelerinli bir figür öne doğru adım atıyor ve elleri önündeki küçük bir çocuğun üzerinde. Dişi, yanında duran diğerlerinden daha ağır, memeleri büyük ve tuniğinin önünü çadırlıyor. Kalbim çarpmaya başlıyor. Bir an için kendimi Cashol'un dişisi gibi hissediyorum ve bu manzara karşısında ağlamak istiyorum. Çünkü kukuletasını düşürüp sarı yelesini ve yuvarlak, gülümseyen yüzünü göstermeden önce bile onun kim olduğunu biliyorum.

Bu benim güzel, mükemmel Mah-dee'm.

Boğazımda kocaman bir düğüm oluşuyor ve sendeleyerek ilerlerken bile sertçe yutkunuyorum. Masan kollarını açmış ileri doğru koşuyor ve bana doğru çarparken onu yakalıyorum. Boğazımı tıkayan duygu kahkahaya dönüşüyor ve oğluma sıkıca sarılıyorum. Sanırım onu son gördüğümde beri büyümüş. Daha büyük görünüyor ve tüylü yelesi daha uzun. "Benim küçük avcım," diye mırıldanıyorum. "Benim için annene göz kulak oluyor musun?"

"Elbette, baba!" Bana gülümsüyor. "Benim de evcil bir kir gagam

var!" Buna verdiğim tepkiyi saklamaya çalışıyorum. "Öyle mi?"

Ama sonra Mah-dee geliyor, pembe dudaklarında alaycı bir gülümseme ve kalbim yeniden çarpıyor. Masan'ı yanıma çekip bir kolumu serbest bırakıyorum ve

dostum, ona sıkı sıkı sarılıyorum. Kucağım ailemle dolu ve bu... tarif edilemez bir his. Sanki dağlara tırmanabilirmişim gibi.

"Evine hoş geldin," diyor Mah-dee kulağıma, sesi gırtlaktan geliyor.

Sikim hemen sertleşiyor. Onu daha da sıkıyorum, iri memelerinin yan tarafıma baskı yapmasından ve elinin göğsüme gitmesinden hoşlanıyorum. "Seni çok özledim, benim güzel eşim."

Gülüyor. "Tabii ki güldünüz. Biz harikayız." Masan'a göz kırpmıyor ve kollarını belime dolayarak bana sıkıca sarılıyor. "Bir daha asla bu kadar uzun süre uzak kalamazsın, tamam mı?"

"Beni özledin mi?"

Güzel sarı yelesini savuruyor. "Böyle bir şeyi asla kabul etmem." Ama dudaklarında bir gülümseme var ve gözleri o kadar parlıyor ki bir an için ışıltılı görünüyorlar. Meh-gan gibi ağlayıp ağlamayacağını merak ediyorum ama sadece dudağını ısırtıyor ve beni bir kez daha sıkıca kucaklamak için kendine çekiyor.

Ona sınımsıkı sarılıyorum, ailemle yeniden bir araya gelmenin hazzını yaşarken gözlerim kapanıyor. Mah-dee'm kollarımda, onunki de bana sarılmış durumda. Oğlum sağlıklı ve güçlü. Gerçekten, avcıların en şanslısıyım. "Ben de seni özlemedim," diye takılıyorum.

"Yalan," diyor Mah-dee sırıtarak. Burnunu çekiyor ve kendini toparlıyor. "Stacy bir ziyafet hazırlıyor ve bu gece sen ve diğerleri için büyük bir kutlama olacak."

"Ve hraku tohumları!" diyor oğlum mutlulukla. Mah-dee'nin deyiimiyle "tatlıya düşkünlüğü" var.

Arkadaşım gülüyor ve sesi çok güzel. "Evet, hraku tohumlarıyla!" Bana gülümsüyor ve sonra saç örgümü tutup hafifçe çekerek kulağımı aşağı indiriyor. "Ve sen ve ben bu gece kaçır kaçmaz özel bir kutlama yapacağız."

"Öyle miyiz?"

"Oh evet." Gözleri umutla parlıyor. "Seni ne kadar özlediğimi göstereceğim."

Aletim pantolonumun içinde sarsılıyor ve kesem daralıyor. "Böyle konuşmaya devam edersen tozluklarımı değiştirmek zorunda kalacağım," diye uyarıyorum onu, rahatsızlığımı bizi karşılamaya gelen kabilenin geri kalanından gizleyen katmanlar için memnunum.

Bana göz kırpmıyor, boğucu ve şakacı ve onunla bir kez daha yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum.

HASSEN

J Mah-dee'min söz verdiği gibi, bir kutlama var. Pashov'un arkadaşı Stay-see, Asha ve Kemli yemeklerin sorumluluğunu üstlenerek taze otlar ve tohumlarla doldurulmuş, yavaşça kavrulmuş dvisti'den büyük porsiyonlar dağıtıyorlar. Et yumuşacık ve kemikten dökülüyor.

Her ısırıkta zevkle inliyorlar. Icehome kampında yemek pişirmenin çoğu pratik bir bakış açısından ya da zorunluluktan kaynaklanıyor ve Stay-see'nin yaptığı gibi bir dvisti'yi iki gün boyunca otlarla kavurmak için zaman ayırmıyorlar. Davullar, hikayeler ve hayran olunacak yeni takımlar var-Rokan'ın yeni kızı tıpkı ona benziyor. Shorshie'nin karnı Jo-see'ninki gibi büyüyor ve Vuh-ron-ca Maylak'la oturuyor, başları birbirine yakın, özel bir sohbeti paylaşıyorlar. Hamile Meh-gan Cashol'un kucağına oturur ve sanki tekrar kaybolacakmış gibi ona yapışır. Benim Mah-dee'm öyle yapmıyor - muhtemelen Masan kucağına ele geçirdiği için- ama bana yakın duruyor ve sık sık dokunuyor, gözleri harika şeyler vaat ediyor. Suh-mer ve Kate'in boya kaplarını getirip yüzleri boyayacaklarını ilan etmelerini ve tüm yavruların sıralarını almak için heyecanla sıraya girmelerini memnuniyetle izliyorum.

Mah-dee bana bir porsiyon daha yemek getirirken, şefimle konuşuyorum. Ona Icehome kampında işlerin nasıl gittiğini, An-shee'nin nasıl kızıl renkli bir kız doğurduğunu ve Vordis'i eş olarak aldığını anlatıyorum. Adalıların nasıl daha iyi

Her zaman avlanmak. Shren ve Will-uh'un dönüşü. Leezh ve Har-loh'un ikisinin de kız çocuk doğurması. Raahosh ve R'jaal'ın çekişen grupların liderliğini nasıl üstlendikleri.

Vektal bunu duyduğuna memnun oldu. "Belki de yakında geri dönmek zorunda kalmayacağım." Bakışları eskisinden daha zayıf görünen eşine takılıyor ve onun yanında kalmak istediğini biliyorum.

"Eğer daha fazla yardıma ihtiyaçları olursa, geri döneceğim," diye söz veriyorum. "Ama bu sefer eşimi ve oğlumu da yanımda götüreceğim." Onları bir daha asla bu kadar uzun süre bırakmayı planlamıyorum.

"Umarım buna gerek kalmaz," diyor Vektal. "Eğer istedikleri gibi bağımsız bir kabile olamayacaklarsa, buraya gelmeleri daha akıllıca olabilir." Çenesini ovuşturarak düşünüyor. "Acı mevsimin ne getireceğini göreceğiz."

Mah-dee boğazını temizliyor ve omzumun üzerinden eğiliyor, yelesi sallanıyor. "İkinizin konuşması bitti mi?"

Şefime bakıyorum ve o da bunu bilerek sırtıyor. Ayağa kalkıp eşine yaklaşıyor ve Jo-see ile konuşurken kollarını ona doluyor. Mah-dee'ye dönüyorum. "Artık işimiz bitti."

Kaşlarını oynatarak bana bakıyor, eli tuniğimin önüne gidiyor. Bir avuç tutuyor ve beni çeğiştirerek ayağa kalkmam gerektiğini işaret ediyor. "Masan diğer yanağını boyatıyor, sonra Summer onu ve Rollan'ı bir süre meşgul edecek. Bu gece onun evinde kalacaklar. Bu da demek oluyor ki sen ve ben özel olarak kutlama yapabileceğiz."

Ah, benim kurnaz dostum. Sırtıyorum, ayağa kalkıyorum. "Ne tür bir özel kutlama?"

"Sevgililer Günü," dedi bana.

Bir çeşit çiftleşme diyeceğini umuyordum. Dil çiftleşmesi, amcık ve penis çiftleşmesi... benim dilim onun amcığında, onun dili benim sikimde... her türlü çiftleşme, gerçekten. "Val-en-time nedir?"

"Valentine," diye düzeltti ve elimi tuttu. "Kulübemize giderken sana anlatacağım, tamam mı? Yoksa partide mi kalmak istersin?" Sarı yelesini savuruyor ve bana şakacı bir bakış atıyor.

Eşimi memnun etmek yerine kalıp yemek mi yiyeyim? Bu fikre homurdanıyorum. "Bacaklarının arasından başka olmak istediğim bir yer olmadığını biliyorsun güzelim."

"Burada yemek yemeye çalışıyorum," diyor Nora, bana dehşet dolu bir bakış fırlatarak. Birkaç adım ötede, aptal gibi sırttan Dagesh ile oturuyor. O anlıyor.

Mah-dee zevkle kıkırdıyor ve beni kendine çekiyor. "Beni takip et ve sana insanların Sevgililer Günü geleneği hakkında her şeyi anlatmama izin ver, benim büyük, seksi barbarım."

Beni gruptan uzaklaştırırken "Bunu şimdiden sevdim," diye mırıldanıyorum. Mah-dee'min heyecan verici bir şeyler planlayacağını bilmeliydim. O öngörülemez, cesur bir kadın ve bu da kalbimi kazanmasının birçok nedeninden sadece biri.

"Baba?" Masan'ın küçük sesi kabilenin kahkahalarını bastırıyor. "Nereye gidiyorsun?"

Arkadaşım donup kalıyor, yüzünü buruşturuyor. "Bunu senin halletmene izin vereceğim baba," diyor ve bana eliyle işaret ediyor.

Elini bırakıyorum ve çömelerek oğlumu kollarıma alıyorum. Ona sıkıca sarılıyorum, kokusunu içime çekiyorum. Oğluma değer veriyorum ve onun bu kadar büyümesini seviyorum. Benim oğlum çok zeki. "Baban şu anda annenle yalnız vakit geçirecek. Bana sarıl ve söz veriyorum sabah birlikte ava çıkacağız, tamam mı?"

Mah-dee boğazını temizler. "İyi günler."

"Tünaydın," diye düzeltiyorum ve bu daha da hoşuma gidiyor. Planları bizi bir süre meşgul edecek ve karnımda bir heyecan oluşuyor. Oğlumun vakur yüzüne odaklanıyorum. "Ama bu gece arkadaşlarınla vakit geçireceksin, değil mi?"

Yuvarlak yanaklarında bir gülümseme beliriyor. "Tamam, baba." Kollarını boynuma doluyor ve yüzüme öpücükler konduruyor. "Eve döndüğüne sevindim."

"Ben de öyle," diyorum ve boğazımda tuhaf bir düğüm oluşuyor.

"Yarın beni almaya gelmeyi unutma," diyor uzaklaşırken.

"Asla unutmayacağım," diye ona söz verdim ve bunda ciddiydim. Benimle vakit geçirmek

oğlumla vakit geçirmek de en az eşimle vakit geçirmek kadar özel. "Şimdi git annene bir öpücük ver ve partiye geri dön."

Bana gülümsüyor ve sonra kollarını Mah-dee'ye dolayıp onu öpüyor ve diğerlerine katılmak için geri dönüyor. Bana baktığında burnunda yeşil bir boya lekesi vardı ve kıkırdayarak sildim. "Şimdi yüzün bir kedininki gibi boyanmış."

"Belki de yüzünü boyamalıyız."

"Bah." Gülmeyince biraz endişeleniyorum. "Beni yüzümü boyamak için götürmüyorsun, değil mi?" Belki de bu Val-time'ı düşündüğümünden daha az seveceğim.

"Yüzün değil, hayır," diyor yüzünde hınzır bir gülümsemeyle. Bu beni rahatlatmıyor. "Ne o zaman?"

Sadece elimi tuttu. "Sana Sevgililer Günü hakkında her şeyi anlatayım. Bugün Dünya'da 14 Şubat ve sevgilinize sevginizi gösterdiğiniz bir gün. Birbirinize hediyeler verirsiniz ve birlikte kaliteli zaman geçirdiğinizden emin olursunuz."

"Yani birini zehirlemeyi reddederek ona değer verdiğini gösterdiğin diğer taşıma günü gibi mi?" Beni kulübemize geri götürürken şüphelenmeye başlıyorum, çünkü bu biraz insanların kutladığı diğer haul günlerine benziyor. Hepsi birbirine benziyor; hediyeler veriliyor, dostlar takdir ediliyor ve insanlar ziyafet çekiyor.

"Hayır," diyor sabırla. "Bu kitap özellikle aşkla ilgili. Bir erkek ve bir kadın arasındaki romantik aşk." Botlarımız karda çıtırdıyor ve o kat kat giysilerinin altında titriyor. "Dostum, bu gece çok soğuk."

Üzerimdeki şalı otomatik olarak çıkarıp onun etrafına doluyorum. "Her acımasız mevsimde soğuk seni şaşırtıyor," diye takılıyorum ona. Şu anda o kadar çok kat kat giyinmiş ki aşırı beslenmiş bir metlak gibi görünüyor. Çok sevimli.

"Ben de öyle." Kulübemize yaklaşırken bana sinsî bir bakış attı. "Hediyen için hazır mısınız?"

"Hazırdan da öte." Mah-dee'yi tahmin etmek imkânsız ve benim için ne yarattığını görmek için heyecanlıyım.

Baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle beni içeri götürdü.

Kulübemizin etrafına hevesle bakıyorum ama hemen yeni bir şey göremiyorum. Belki de saklamıştır o zaman. Bana göstermesini bekliyorum ama beni sadece kürklerimize doğru çekiyor ve sonra oturmamı işaret ediyor. "Botlarını çıkarmana yardım edeyim."

Üzerimdeki katmanları soyuyoruz ve sonra üzerimde sadece makat bezim kalıyor. Aletim sertleşmiş, eşimin yakınlığıyla deriyi zorluyor ama bana katılmak için acele ediyor gibi görünmüyor. Bunun yerine kulübenin "mutfak" dediği bölümüne geçip küçük bir şişe çıkarıyor. "Bunu saklıyordum," diyor bana, sesi umut dolu. "Ne olduğunu bilmek ister misin?"

"Anlıyorum." Kürklere yaslanıyorum, daha iyi görebilmek için bir kolumu destekliyorum. "Göster bana."

Onun yerine şişeyi bana verdi.

Merak edip tıpasını çıkardım ve kokladım. Tatlı kokuyor. "Hraku mu?"

"Hraku şurubu," diye düzeltiyor ve gururlu görünüyor. "Sadece bu gece için yaptım."

"...Oh." İnsanların tatlı şeylere olan hayranlığını asla anlayamayacağım. Tadına dayanamıyorum. Bana göre, eğer bir şey tatlıysa, çürüyen etin iğrenç kokusunu hatırlatır. "Teşekkür mü?"

Kıkırdıyor ve parmağının ucuyla burnuma dokunuyor. "Bu benim için, şapşal."

"Oh?" Neden bana verdiğini merak ediyorum ama en azından yemek zorunda değilim. "Val-time geleneğinin bir parçası mı?"

"Bizim bir parçamız olabilir," diyor Mah-dee gırtlaktan gelen bir sesle ve sonra bir kat giysisini, ardından diğerini atıyor. Kürklerini çıkarıyor ve ben büyük bir ilgiyle onu izliyorum, çiftleşebilmemiz için çıplak kalmasına hazırım.

Ama son katına indiğinde kafam karıştı. Vücuduna oturan deriye şaşkınlıkla bakıyorum. Minik askılar karşılıklı omuzlarından geçerek derin göğüs dekoltesini çerçeveliyor. Meme uçları, destek için zar zor yeterli görünen beyaz kürkle kaplı ve beli sıkıca kıvrılmış. Amcığının üzerine giydiği küçük tüylü beyaz peştamalin hemen üzerinde soluk teninin bir şeridini görebiliyorum. Bu... yeni.

"Beğendin mi?" Mah-dee ellerini kalçalarına koyar ve öne doğru eğilerek kayar ve belirgin meme uçları daha da belirgin görünür.

Kıyafetlerini inceliyorum, gördüklerim karşısında şok oluyorum. Neden ona bu kadar sıkı yapışmış? Bunu görmek neden sikimi bu kadar sertleştiriyor? "Pek kullanışlı görünmüyor," diye itiraf ediyorum.

Kıkırdıyor. "Mesele de bu zaten, şapşal." Göğüslerini avuçluyor ve sonra onları göz kamaştırıcı bir şekilde sallıyor. "Hoşuna gitti mi?"

"Sanmıyorum," diyorum yavaşça. "Başkalarının seni böyle giyinmiş görmesini istemem. Memelerin çok... büyük ve kabarık." Ellerim onlara dokunmak için kaşınıyor. "Ve peştamalin amının kıvrımlarını zar zor örtüyor." Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Bunu giymeli misin bilmiyorum, dostum."

Bir hırıltılı gülüş daha atıyor, ağzı eğlenceyle kıvrılıyor. "Toplum içinde giymek için değil, aptal. Sadece senin için, kürklerimiz mahremiyetinde giymek üzere tasarlandı."

"Ah." Tekrar bakıyorum, göğüs dekoltesinin büyüleyici genişliğine ve sıkıca bağlanmış belinin kontrastına. "O halde bunu çok beğendim."

Mah-dee kasıklarına bakıyor. "Bunu görebiliyorum." Başını kaldırıp bana göz kırptırıyor ve sonra kalçamdaki bağlardan birini çekiştiriyor. "Görüyorum ki bunu şuruptan daha çok seviyorsun."

"Şurup konusunda kafam karıştı," diye itiraf ediyorum, gözlerimi onun olağanüstü büyüklükteki memelerinden alamıyorum. O beyaz kürk ve o minik kayışlar... kıyafetler bu kadar büyüleyici olmamalı, değil mi? Ama aldığı her nefeste yükselip alçalan meme uçlarının kremsi kabarıklığını görünce büyüleniyorum.

"Dediğim gibi," diye mırıldanıyor ve peştemalimi çekip çıkarıyor. "Bu benim için." Sikimi görünce derin bir iç çekti. "Tanrım, seni özlemişim."

"Seni de özledi." Büyük bir memeyi okşamak için uzandım, o kürkle kaplı tümseğin yakınlığına karşı koyamadım. "Her şeyim özledi."

Şurubu benden alıyor ve sonra bir elini göğsüme koyarak beni kürklerin üzerine geri itiyor. Hevesle gidiyorum, çünkü sırtüstü yattığımda ve tahrik olmuş eşim üzerimde belirlediğinde iyi şeylerden başka bir şey gelmeyeceğini biliyorum. Ben izlerken, kalkmış dizime bir öpücük konduruyor ve

dikkat, şurubun bir kısmı sikimin üzerine damlıyor.

"Dökmüşsün," diye işaret ediyorum. "Havlu getireyim mi?"

Mah-dee doğruluyor ve yüzünde bir gülümseme belirliyor. "Bu oyunun nasıl oynandığını gerçekten bilmiyorsun, değil mi? Tanrım, çok tatlısın."

Sonra, şurupla kaplı sikimi aldı ve ucunu emerek temizledi.

İnleyerek kürklere yaslanıyorum. *Şimdi* bu oyunu anlıyorum. "Sen... şurup olan her yeri yalayacak mısın?" Zor nefes alarak soruyorum.

"Mmmhmm."

Şişeyi elinden alıyorum ve sikimi onunla ıslatıyorum, kalın damlacıkları kesemi ve altımı kaplayana kadar sallıyorum. Mah-dee'nin dilinin keşfe çıkmasına bayılıyorum.

Zevkle kıkırdıyor ve sonra beni ağzıyla temizlemek için işe koyuluyor. İnliyorum, kaygan küçük insan dili sikimin, sonra kesemin ve daha da ilerisinin üzerinde çalışırken neredeyse boş şişeyi düşürüyorum. Her yarık ve kıvrımın üzerinde gezdiriyor, alay ediyor, emiyor ve beni ağzıyla temizlerken küçük zevk sesleri çıkarıyor. Elleri yapış yapış ve dudakları da öyle, ama nefes nefese küçük inlemeleri - ve dillerin gitmemesi gereken yerlere giden meşgul dili - benim için çok fazla ve sikimi ağzına aldığında ona karşı itiyorum. Boşalmam gerekiyor, hem de sert bir şekilde. "Mah-dee," diye uyarıyorum, ama beni derinlere alıyor ve hazır olduğunu sessizce onaylıyor.

Bir hırıltıyla ağzına pompalıyorum ve onu tohumlarımla dolduruyorum. Cesaretlendirici bir ses çıkarıyor ve sonra geri çekiliyor, ayak uydurmak için mücadele ederken salgım çenesinden aşağı dökülüyor.

"Dostum," diyorum ona, burnunu sokup beni yalayarak temizlerken yüzüne dokunarak. "Ah, seni ne kadar özlemişim."

Mah-dee sadece kıkırdıyor ve sonra oturup geriniyor. "Sana bir havlu getireyim de temizliğini bitireyim."

"Bir şey kaldı mı?" Eğlenerek nefes nefese kaldım.

"Şey, benimkini almak için sana tırmanmayı planlıyorum ve kendime bir

mantar enfeksiyonu." Ayağa kalktı, omzunun üzerinden bana memnun bir bakış fırlattı ve o tuhaf, tüylü peştamalıyla muhteşem poposunun küreciklerini zar zor kapatarak mutfığa doğru yürüdü. Birkaç dakika sonra tekrar yanıma geliyor, yanan ateşin üstünden bir kepçe ısıtılmış su alıyor ve kâsesindeki soğuk suya ekliyor. Bir çırpıda biraz sabun ekliyor ve sanki çaresizmişim gibi beni yıkamaya başlıyor.

İtiraf etmeliyim ki, sikimi kıpırdatıyor. "Sırada seni yıkamak var mı?" Sıcak havluyu belimin üzerinde gezdirirken arkama yaslanıp muhteşem memelerinin manzarasının tadını çıkararak soruyorum.

"Kirli değilim...henüz." Ve bana umut dolu bir bakış attı.

"Henüz," diye kabul ediyorum. Garip kıyafetine onaylayarak bakıyorum. Eğer onu bu şekilde gören tek kişi bensem, ilk başta düşündüğümünden çok daha fazla hoşuma gidiyor. "Ne zaman istersem bu kürkleri benim için giyer misin?"

"İstedığınız kadar sık."

"Üşümene şaşmamalı. Normalde yaptığımız gibi gizlice çıkıp birinin kulübesinin arkasında çiftleşeceğimizi düşünmüştüm." Hatırladıkça sırıtıyorum.

"Duymak için orada değillerse ve herkes uzun evdeyse hiç eğlenceli değil." Kıkırdıyorum. "O zaman belki seni daha sonra uzun eve götürürüm."

"Belki de öyledir." Beni daha yukarıya doğru yıkıyor, elleri hareket etmeden önce bir süre göğsümde duruyor.

Bu bana garip geldi. "Göğsüm kirlenmedi, dostum."

Omuz silkiyor. "Ben sadece... bitin uyanıyor mu diye bakıyordum. Yeniden bir araya geldiğimizde tekrar rezonansa girecek miyiz diye. Aehako ve Kira tekrar bir araya geldiklerinde bunu yaptılar." Mendili kâseye koyup bir kenara bırakıyor, yüzündeki ifadeyi okumak zor. "Bu onlar için iki numaralı bebek."

"Ben de öyle duydum. Onlar adına sevindim." Cevap vermeyince uzanıp elini elime alıyorum, sonra da yuvarlak formunu kürklerin içinde aşağı çekiyorum, böylece büyük memeleri göğsüme yaslanıyor. "Bu seni üzüyor mu?"

"Bilmiyorum. Çok yakında köyde sadece bir kişi olan tek kişi biz olabiliriz."

Konuşmak için aēzımı açıyorum ve o hemen

parmağımı dudaklarımın üzerinde gezdirdim. "Sen söylemeden önce, Bek'in, Elly'nin, Kate'in ve diğerlerinin yeni hamile olduklarını biliyorum. Bizden bahsediyorum. Eski ekip. Bir süredir burada olanlar. Neredeyse herkesin ikinci bebeği yolda. Heck, Josie'nin üçüncüsü var. Ve... Bunun beni nasıl hissettirdiğini bilmiyorum. Her fırsatta bebek doğurmadığım için daha az eş olduğumu düşünmenizi istemiyorum."

Homurdanıyorum, çünkü şaka yapıyor olmalı... ama yüzü ciddi. "Mah-dee. Böyle şeyleri nasıl düşünebilirsin?"

"Çok kolay," diye karşılık veriyor ve bir parmağıyla alnımın kenarına dokunuyor. "Şuradaki büyük et parçasını kullanıyorum. Bir ara sen de denemelisin."

Sadece sırtıyorum, çünkü onun vahşiliğini seviyorum. "Sen asla bir eşten daha az olamazsın. Aslında, muhtemelen herhangi bir avcının başa çıkabileceğinden daha fazla eşsin... ben hariç." Bunun onu memnun ettiğini söyleyebilirim çünkü ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Devam ediyorum, çünkü bu gülümsemenin büyümesini istiyorum. "Sen ve ben bir daha hiç rezonansa girmesek de benim için fark etmez. Eğer sadece Masan'a sahip olursak, o zaman çok sevineceğim çünkü artık geceyi Suh-mer ve Warrek'le geçirecek kadar büyüdü ve bu da eşimle daha fazla oyun zamanım olacağı anlamına geliyor." Derisinin küçük bir kayışını yana kaydırıyorum ve büyük, sulu bir meme başı serbest kalıyor, meme ucu bana görünüyor. Baş ve işaret parmaklarımın arasına alıyorum, ileri geri yuvarlayarak onu kızdırıyorum. Gözlerinin ihtiyaçla kararmasını ve memesini elime bastırıp daha fazlasını istemesini seviyorum. "Ve eğer tekrar rezonansa girersek, daha fazla yavruya sahip olmaktan mutluluk duyacağım, böylece Masan gittiğinde Suh-mer ve Warrek'e devredecek bir kız ya da erkek kardeşi olabilir."

Kıkırdıyor, bana bakarken yüz ifadesi yumuşuyor. "Tanrım, seni seviyorum."

"Ben de seviyorum," diyorum ona, duymaktan hoşlandığı insani kelimeleri kullanarak. "Zamanla tekrar rezonansa gireceğiz. Ya da olmayacağız. Sen kollarımda olduğun sürece benim için fark etmez. Oğlumuz güçlü ve sağlıklı. Memelerin muhteşem ve dokunmam için yalvarıyor. Acele etmeyelim ve her günün tadını olduğu gibi çıkaralım."

Meme ucunu çimdiklediğimde nefessiz kalarak, "Kulağa hoş geliyor," diyor. İhtiyaçla pantolonunu indiriyor ve sonra gözlerine sinsi bir bakış giriyor. "Ve... Bahse girerim Bek ve Elly kutlamada fazla kalmamışlardır. Eminim şimdi bile kulübelerine dönmüşlerdir."

"Mmm... kulübelerinin arkasında çiftleşmedik, değil mi?" Mah-dee'min bunun heyecanını sevdiğini biliyorum, kendimi onun içine gömerken bir başkası tarafından yakalanma tehlikesi. Ben içine girerken ellerini duvarın sert taşlarına dayayıp zevk çığlıklarını bastırmayı seviyor.

İtiraf ediyorum, bunu görmek benim de hoşuma gidiyor. Bazen yeterince sessiz olmuyor ve yakalanıyoruz... bu da hoşuma gidiyor, çünkü bu olduğunda hemen boşalıyor, amcığı sikimi bir mengene gibi kavlıyor. Bunlar en güzel zamanlardır.

Bu düşünce sikimin yeniden canlanmasına neden oluyor ve onun tuhaf kıyafetlerine bakıyorum. "Bunun üzerine bir pelerin giyersen yeterince sıcak olur musun?"

"Bunu öğrenmenin tek yolu var," diyor gözleri parlayarak.

Bir an için birbirimize bakıyoruz ve sonra pelerinlerimizi almak için çabalıyoruz.

JOSIE

W

Joha, Haeden'in kollarında uyurken, sessiz köyde alçak bir çığlık duyulduğunda uzun evden ayrılıyorduk.

"Evet! İşte böyle!"

Haeden boğazından bir hırıltı çıkarıyor ve dönüp bana bakıyor. "Görüyorum ki Mah- dee ve Hassen eski numaralarına devam ediyorlar."

Arkadaşımın yüzündeki ekşi ifadeye gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Sadece iyi vakit geçiriyorlar. Sorun yok."

"Öyle diyorsun çünkü bu sefer bizim değil Bek'in kulübesinin arkasındalar." Joha'nın yuvarlak bebek yanağına şefkatli bir parmakla dokunuyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. "Biraz daha ses çıkarırlarsa bu ufaklığı uyandıracaklar."

O harika bir baba. Joha'yı göğsüne sarılmış, başparmağı ağzında, onu soğuk havadan korumak için kürk battaniyelerden birini dikkatlice yukarı çekerken görmeyi seviyorum. Burada, kanyonda fazla rüzgar almıyoruz ama bu nefes kesecek kadar soğuk olmadığı anlamına gelmiyor.

Ayarlamak için botumu kaldırım taşlarına vuruyormuş gibi yapıyorum ama aslında uzaktan Maddie ve Hassen'in sevişmesini dinliyorum. O da

iç çamaşırını sevdiğini düşündüm, hüznle. Bu sabah erkenden son dikişleri atmasına yardım ettim. Basit bir korse, çapraz askılı minicik bir sütyen ve yumuşak beyaz kürkten aynı derecede minicik bir külot yaptı. Çılgınca bir şey değil ama Hassen'in buna bayılacağına dair bana güvence verdi ve neredeyse sevinçten havalara uçtuğunu söyleyebilirim.

Benim "iç çamaşırlarım" daha basit. Daha çok bulabildiğim en ince deriden yapılmış, kürkle süslenmiş ve kızları kaldırıp ayırması için göğüslerden sıkıştırılmış bir babydoll. Hala emziriyorum, bu yüzden zaten büyükler, ama benim vücudum Maddie'ninkiyle kıyaslanamaz. Ne kadar hamile olduğumu ve doğum yapmaya yakın bile olmadığımı düşünürsek buna değip değmeyeceğini merak ediyorum.

Dostum, ne zaman bu kadar moral bozucu biri oldum? Haeden'in benimle yatmak istememesine şaşmamalı. Bu kadar olumsuz olduğum için kendimi zihinsel olarak azarlamak için elimin arkasına bir tokat atıyorum ve kafamı kaldırdığımda, dostum beni beklemek için durmuş ve yüzünde meraklı bir ifadeyle beni inceliyor. "Jo-see?" Kızımızı uyandırmamak için sesi alçak ve boğuk çıkıyor. "Her şey yolunda mı?"

Ona parlak bir şekilde gülümsüyorum, öne çıkıyorum ve her zaman yaptığım gibi elimi kolunun kıvrımına koyuyorum. "Neden her şey yolunda gitmesin ki?"

"Bu gece dikkatin dağınık görünüyor." Yüzümü inceliyor. "Kendini iyi hissediyor musun? Miden rahatsız mı?"

"Ben iyiyim, gerçekten."

Haeden beni herkesten daha iyi tanıyor, bu yüzden bana bir kez daha şüpheli bir bakış attığında pek de şaşırmadım. Belki de bu gece biraz sessiz ve dikkatim dağınıktı. Eşimi ve gülünç derecede hamile görünmeden onu baştan çıkarmaya nasıl yaklaşacağımı düşünüyordum. Maddie'nin tüm Sevgililer Günü baştan çıkarma planı kadar cesur ve gözü pek değilim. Maddie'nin önerdiği gibi Haeden'in ellerini bağlayıp onunla ilişkiye girersem kendimi aptal gibi hissederim. Aramızdaki seks her zaman iyiydi -tamam, harikaydı- ve işleri renklendirmek için hiçbir zaman çılgınca şeylere başvurmamız gerekmedi.

Belki de sorunun bir parçası budur, fark ediyorum. Belki de eskisi kadar cesur olmadığım için benden sıkılmıştır?

"Kaşlarını çatıyorsun," diye azarlıyor dostum. "Gel Jo-see, seni rahatsız eden şeyi itiraf et."

"Söz veriyorum bir şey yok."

Homurdanıyor. "Bu sırlardan hoşlanmıyorum," diye fısıldıyor, Joha'yı uyandırmamak için sesini alçaltıyor. "Kürklerini giydiğinde daha çok konuşuruz." Dostum duraksıyor ve gözlerini bana dikeyor. "Joden'i Suh-mer ve Warrek'le birlikte göndermenin bir nedeni var mı?"

"Sana söylemiştim. Masan ve Rollan onlarla birlikte yatıya kalacaklar ve Joden'in de katılmasının eğlenceli olacağını düşündüm. Summer bir sakıncası olmadığını söyledi." Joha'yı da göndermek isterdim ama küçüğüm hala emziriyor ve bu da acıktığında huysuzlanabileceği anlamına geliyor. Yine de bağımsız uyuyor, bu da bizimle yatağa girme şansı olmadığı anlamına geliyor... Joden'in bu gece Summer'la olmasının ana nedeni de bu.

Haeden bana meraklı bir bakış daha atıyor ama hiçbir şey söylemiyor. Kulübemize varıyoruz ve artık Hassen ile Maddie'nin kaçamak buluşmalarını duyamıyorum. Umarım eğleniyordur ve üzerinde çok çalıştığı iç çamaşırlarını seviyordur. Haeden perdeyi çekip içeri girmeme yardım ediyor ve iki adım attıktan sonra bir elini sırtımın alt kısmına koyup beni ateşin yanındaki en iyi koltuğa doğru yönlendiriyor. "Otur, kalbim."

"Yangın neredeyse sönmek üzere," diye itiraz ediyorum. "Ve Joha-"

Başımın tepesine hızlı bir öpücük konduruyor. "Hepsiyle ben ilgileneceğim. Yorgunsun. Otur."

Oturuyorum ve bir eliyle kulübede bir şeyler hazırlarken diğer eliyle kızımızı tutuşunu izlerken iç çekmemek için kendimi zor tutuyorum. Bir poşet çay koyuyor ve yakıt maşasını alıp ateşe bir tezek parçası daha atıyor ve kömürleri karıştırıyor. Bunu yaptıktan sonra kulübenin önüne geçiyor, perdeyi sabitliyor ve Joha'yı yatağına yerleştirmek için harekete geçiyor. En yumuşak kürklerle dolu büyük boy kare bir sepet ve benim kızım zor uyur. Babası onu yatırırken zar zor kıpırdıyor... ve sonra derilerini kontrol ediyor. Islak olacaklarını bakmadan anlıyorum -alışkanlık- ve Haeden hemen onun bezlerini sakladığım küçük sandığı çıkarıp altını değiştirmeye başladığında şaşırmadım. Joha uyuyor, başparmağı ağzında, siyah saçları tatlı bebek yüzünün etrafında kıvrılıyor.

Dostumu büyülenmiş bir halde izliyorum, kalbim ona olan sevgimle sızlıyor. O çok iyi bir baba. Küçük kızıma sormadan bakıyor, çünkü o

Hem iki kiti idare etmenin hem de ev işlerini yapmanın benim için bir mücadele olduğunu biliyor. Bütün gününü avlanarak geçirse de fark etmez, eve geldiğinde bana yardım etmeyi ihmal etmez. Ve çocukları çok ama çok sevdiğini görmek çok kolay.

Peki aramızdaki sorun nedir ve bunu nasıl düzeltebilirim?

Maddie'yi ve onun "Sevgililer Günü" özel partisini düşünüyorum. Eşinin onu inanılmaz seksi bulacağından asla şüphe duymuyor. Kabul ediyorum, o da üç numaralı bebeği beklemiyor ama onun kitabından bir sayfa almalıyım. Haeden beni seviyor ve harika bir ailemiz var. Sadece sönmekte olan kıvılcımımızı yeniden ateşlemem gerekiyor. Bu düşünceyle ayağa kalktım ve "özel" yatak odamız olarak işlev gören perdeli alana doğru ilerledim. "Sanırım yatmak için hazırlanacağım," diyorum esneme numarası yaparak.

Başını sallıyor, elleri Joha ve onun kirli sargılarıyla dolu.

Onu bir süre daha izliyorum, kalbim ona ve tatlı küçük kızıma olan sevgiyle dolu ve sonra bunu yapmaya karar veriyorum. Paravanın arkasına geçip yeni geceliğimi çıkarıyorum ve hızla üstümü değiştiriyorum. Bir elimi yeni yıkanmış saçlarımda gezdiriyorum ve sonra dalgaları omuzlarımda üzerine seksi bir şekilde düşecek şekilde tarıyorum. Maddie parfüm ya da bir kutu çilek lekeli dudak kremi önerdi ama Haeden bunları sürersem bana deliymişim gibi bakardı. Erkeğimi seviyorum ama kesinlikle yaygaradan hoşlanmıyor. Bunun yerine kendimi battaniyelerin üzerine yerleştirip seksi ve istekli görünmeye çalışıyorum. Haeden ekranın diğer tarafındaki kulübede hareket ederken, göğüslerimin altına giren yayı ayarlayarak göğüs dekoltemin daha dolgun görünmesini sağlamaya çalışıyorum. Ellerini bir tas suda yıkadığını duyuyorum, sonra da yaklaşırken ayak seslerini. Saçlarımı hızla savuruyorum, pembe görünmeleri için dudaklarımı ısıriyorum ve en baştan çıkarıcı ifademi hazırlıyorum.

Haeden ellerini kürklü bir havluya kurularak beliriyor ve deri babydoll kıyafetime bakıyor. Küçük kayışlar şimdiden gerilmeye başladı ve muhtemelen birkaç kez giymeye dayanamayacak ve etek ucundaki kürk dizlerimi gıdıklıyor. "Tuniğin çok tuhaf."

Bu kadar mı? Hepsi bu mu? "Beğendin mi?" Öne doğru eğiliyorum, ağırlığımı karnıma vermeden göğüs dekolteme bakmasını sağlamaya çalışıyorum.

"Pek sıcak görünmüyor. Sıcak mı? Ateşi yakayım mı?" O atar

havluyu yere bırakıyor (ki bunu görmezden geliyorum) ve botlarını çıkarmaya başlıyor.

"Sıcak olması için değil," diyorum ona, göğüslerimin arasındaki kravatla oynayarak. "Seksi olması gerekiyor."

"Seksi mi?" Haeden uzun bir süre bana bakıyor. "Neden? Bunun sebebi ne?"

Tüm soruları kendimden şüphe etmeme neden oluyor ve kendimi bilinçli ve tuhaf hissederek doğruluyorum. "Seni baştan çıkarmaya çalışıyordum ama sanırım bu konuda pek iyi değilim. Boş ver." Birden kendimi yorgun ve üzgün hissettim. Sanki yanlış bir şey yapmışım ve ne olduğunu bilmiyorum.

Haeden, "Gördün mü kalbim," diye mırıldanıyor ve yanımdaki kürklerin üzerine oturuyor. Büyük bir eliyle çenemi kavırıyor ve gözlerimi onunkilerle buluşturmak için yüzümü yukarı kaldırıyor. "Bana söylemediğin bir şey var. Yorgun olduğun ve kendini iyi hissetmediğin belliyken neden beni baştan çıkarmak istiyorsun?"

"Belki de o kadar yorgun değilimdir," diyorum savunmacı bir şekilde. "Belki de bizim için endişeleniyordumdur."

"Biz mi?" Gerçekten şaşırmış görünüyor. "Neyimiz var bizim?" Yanağımı okşuyor, bakışları o kadar şefkatli ki bana her türlü şeyi hissettiriyor.

Bunu yüksek sesle söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. "Joden artık gıdıklanmadığınızı söylüyor. Bana her zaman hamile olduğumu ve gıdıklanmadığınızı söylediğini ve sadece ben istediğim için daha fazla bebek istediğini söyledi." Bu sözlerin verdiği acıyı hatırladıkça alt dudağım titriyor. "Duyduğu her şeyi tekrarladığını biliyorsun."

Haeden sadece başını sallıyor, boştaki eli belime gidiyor ve kolu etrafımda dolanıyor, beni kendine doğru çekerken destekliyor. "Benim güzel dostum. Çok fazla endişeleniyorsun."

"Ama söylediği doğru. Artık gıdıklanmıyoruz, yani seks yapmıyoruz. Ayın tam dönüşünde bile seks yapmadık!"

"Peki geçen ay ne olduğunu hatırlıyor musun?" diye soruyor ve eğilip burnumun ucuna nazık bir öpücük konduruyor. "Son birkaç gündür miden rahatsızdı. Birçok kez kustun. Ve ondan hemen önce Joha o bitkiyi yedi ve midesi çok kızdı. Ondan önce de... bir kez daha miden ekşidi. Bu set senin için çok zor oldu, tatlı dostum. Sana baktığımda yüzündeki yorgunluğu görebiliyorum. Neden ben

Sen zaten zor durumdayken peşinden gelip ihtiyaçlarımla sana saldırmak mı?"

"O kadar karşı konulmaz olduğum için mi kendine engel olamıyorsun?" Parlak bir şekilde soruyorum, söylediği her şeyin doğru olduğunu bilerek. Ben çok hastaydım, sonra Joha da kendini hasta etti ve son zamanlarda her şey karmakarışık oldu. "Bazen ihtiyaçlarınla bana saldırmanı diliyorum. Taciz senden geldiği sürece seksidir. Yani, bazen bir kızın kıcının ellenmesine ihtiyacı olur, anlıyor musun?"

"Öyle mi? Neden?"

"Kıcıma karşı koyamadığın için mi? Aklını başından alacak kadar seksi olduğum ve bana dokunmadan bir an bile duramadığın için mi?" Çok şey istediğimin farkındayım. Haeden'im harika bir baba ve eştir ama biraz... suskundur. Yıllarca çiftleştikten sonra bile ellerini birbirlerinden uzak tutamayan Maddie ve Hassen gibi sürekli öpüşmeye ve sıkmaya eğilimli değil. Haeden daha özel biri. Bu da kötü bir şey değil. "Sanırım sadece muhtaç oluyorum."

Haeden tekrar "Jo-see," diye mırıldanıyor. Gözlerinde bıkkınlık var ama aynı zamanda sevgi de. Eğilip ağzımı öpüyor, çok hafifçe ve ben ona karşı erimek istiyorum. "Ben senin insan ailen değilim. Seni asla terk etmeyeceğim. Bu korkuları sonsuza dek bir kenara bırakmalısın."

"Bu sadece... zor." Arada bir ortaya çıkan yüklerim olduğunu biliyorum. Tek istediğim beni seven birine sahip olmaktı ve şimdi buna sahip olduğum için onu kaybedeceğimden endişe ediyorum.

"Eğer başkalarının önünde kıcını ellememi istersen, yaparım."

"Bunu istediğimden değil. Sadece istiyorum... Bilmiyorum. Benim için şehvetle dolup taşmanı! Daha önce olduğu gibi!"

Dudakları titriyor, başparmağını çenemde hafifçe gezdirirken sıcak nefesi yüzümde oynuyor. "Artık sana karşı duyduğum şehvetle dolup taşmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Bir aydır seks yapmadık," diye tekrar nazikçe belirtme ihtiyacı hissediyorum.

"Bu duygularımın değiştiği anlamına gelmez. Güzel, kırılğan eşim hakkında ne zaman şehvet dolu bir düşünceye kapılsam sana mı sarılmalıyım? Yapmayacaksın.

yürüyebileceksiniz çünkü ellerim sürekli üzerinizde olacak."

Kulağa hoş geliyor. Hayal etmek bile beni ıslatıyor. Ona yapıştım. "Devam et."

"Sürekli birbirimizin üzerinde değiliz çünkü ilgilenilmesi gereken iki kit var ve biri de yolda. Bu bazı şeyleri değiştiriyor ama kötü anlamda değil." Parmak eklemlerini nazikçe köprücük kemiğime ve oradan da geceliğimin askısına doğru kaydırarak omzumdan aşağıya indiriyor. "Bu sadece, aletim ihtiyaçtan ağrıya bile sabırlı olmayı öğrenmem gerektiği anlamına geliyor, çünkü senin mutlu ve bütün olman benim için önemli."

"Dokunduğumuzda ben de mutlu oluyorum," diye fısıldıyorum, onun şefkati karşısında büyülenmiş bir halde. Uzun zamandır bunun için yanıp tutuşuyordum. Haeden'ımla yakınlaşmayı arzuluyordum ve bunu dile getirdiğim için çok mutluyum.

Kıkırdıyor. "Ben de öyleyim, ama aynı zamanda üç anne için yeterince yorucu olan oğluma ve daha kolay olan ama yine de çok ilgiye ihtiyacı olan kızıma en iyi anne olmaya çalışırken kendini yıpratmak olan tatlı eşime de göz kulak oluyorum."

"Öyle mi?"

"Biliyorsun," diyor kararlı bir şekilde. "Ama senin için bu kadar önemliyse, bir gün içinde seninle çiftleşmeyi düşündüğüm tüm zamanları sana anlatacağım. Kürklerimize uzanıp yumuşak tenine dokunmayı ya da dilimde amının tatlılığını tatmayı ne kadar sık düşündüğümü."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Oh, bu hoşuma giderdi. Son zamanlarda kendimi pek güzel hissetmiyorum. Sadece... hamileyim."

"Çok güzelsin." Eli, her zamankinden daha büyük olan karnımın yuvarlak çıkıntısına doğru kayıyor. "Bu çok güzel. Seni görmek ve benim olduğunu bilmek beni büyük bir gurur ve sevinçle dolduruyor." Diğer kayışı da aşağı indiriyor ve göğüs dekoltem serbest kalmakla tehdit ediyor. Haeden dikkatli bir dokunuşla parmak eklemine göğüslerimin vadisinde gezdiriyor. "Vücudundaki değişiklikleri seviyorum ve göbeğini de seviyorum çünkü benim eşyalarım doludur. En çok neyi sevdiğimi biliyor musun?"

"Ne?" Haeden'in baştan çıkarıcı fısıltıları beni büyülüyor.

"Bana bakıp gülümsemeni seviyorum, çünkü benimle mutlusun"

ve ben de seninle."

Bu o kadar acı verici bir tatlılık ki ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Onun da kendi yükü olduğunu hatırlıyorum - benden önce onunla hiçbir şey yapmak istemeyen ve rezonansı tamamlamadan ölen biriyle rezonansa girmişti. Haeden da neredeyse ölüyordu ve yeni bir biti vardı. Bunun beni seçmesine sevindim çünkü onsuz bir hayat düşünemiyorum. "Son zamanlarda yaşadığım tüm şüpheler konusunda kendimi çok daha iyi hissetmemi sağlıyorsun."

Büyük uzaylım bana sırtlıyor. "Bu benim işim. Ben senin eşim. Sen benim kalbime sahipsin. Bizi rahatsız eden her şey hakkında neden konuşmayalım ki?"

"Çünkü hiçbir şey seni rahatsız etmiyor!"

"Çünkü mutluyum. Eşim var. İki harika yavrum var. Hayatım hayal ettiğimden çok daha iyi." Gülümsüyor ve sonra itiraf ediyor, "Yine de Joden kendi yatağında daha sık uyusa daha mutlu olurdum, böylece dişimle çiftleşebilirdim."

"Bu benim hatam," diye itiraf ediyorum. Çocuklar söz konusu olduğunda beceriksizim ve sınır koyma konusunda berbatım. "Onunla bu konu üzerinde çalışacağım. Ben de yatağımızın bize ait olmasını istiyorum."

"Bu fikir hoşuma gitti. Ayrıca Suh-mer ve Warrek'i ziyaret etmesinin ne kadar sessiz olduğunu da seviyorum. Çok zekisin dostum. Bunu daha sık yapmalıyız." Göğüslerimin arasındaki yayı çekiştirip düğümü çözüyor ve sonra deri karnıma doğru düşüyor, göğüslerim havaya açılıyor.

"Ben de bu fikri sevdim," diye itiraf ediyorum. Pijama partileri kesinlikle gidilecek yol.

"Yeni tuniğin çok ilginç," diye mırıldanıyor, açıkta kalan göğüslerime bakarak. "Son birkaç gündür Mah-dee ile saklanmanın nedeni bu muydu? Bu kullanışsız deri parçasını mı yapıyordun?"

"Her şey pratik olmak zorunda değil," diyorum kollarımı boynuna dolayarak. "Belki de sadece bana bakıp 'Lanet olsun, eşim çok seksi bir canavar' demeni istedim."

"Canavar' eşim hakkında düşünürken asla kullanacağım bir kelime değildir. Belki 'yumuşak' ya da 'kırılgan' ya da 'arzulanan'."

"Tüm bu kelimeleri daha çok seviyorum."

Haeden eğiliyor ve bana bir öpücük daha veriyor, bu seferki öncekinden daha derin ve yoğun. Ellerim boynuna doğru kıvrılıyor ve karnımda bir sıcaklık oluşuyor. Tanrım, içimi sıvı gibi hissettiren yoğun, ayak parmaklarımı kıvrıran öpücükler arasında beklemek için bir ay kesinlikle çok uzun bir süre. Ağzımı ısıtıyor ve sonra beni yavaşça kürklerin üzerine indiriyor.

Yastıklara ve kürklere yaslanıyorum ve ben bunu yaparken o aç gözlerle beni izliyor, yarı çıplak bedenimi bir bakışla yutuyor. "Sende tahrik edici bulduğum tüm kısımları sana göstereyim mi, Jo-see'm?"

"Devam et," diyorum, nefes nefese.

Muhteşem Haeden'im üzerime eğiliyor ve beni her yerimden öpüyor. Boynumu, yanağımı, kulağımı, sütle şişmiş her göğsümü ve karnımın şişliğini tekrar tekrar öpüyor. "Hepinizi seviyorum," diyor bana. "Kitlerimizi seviyorum. Ailemizi seviyorum. Birbirimize tekrar tekrar yankılanmamızı seviyorum, çünkü bu bizim kaderimizde var olduğumuz anlamına geliyor."

Bu adama duyduğum aşktan boğazım düğümleniyor. "Seni çok seviyorum, Haeden. Hayatımda olduğun için nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum ama benim olduğun için çok minnettarım."

"Benim güzel Jo-see'm," diye mırıldanıyor ve öpmeye devam ederek daha aşağılara iniyor. Eli tanıdık bir dokunuşla dizlerimi ayırdığında inliyorum. Bu onun "saatlerce senin üzerine inmek üzereyim" dokunuşu ve beni olumlu bir şekilde *ıslatıyor*. Titreyen bir nefesle bacaklarımı açıyorum. Ne olduğunu göremiyorum çünkü yüzü gizli, tek gördüğüm karnımın tepesinden yükselen boynuzları.

Ve sonra bana uzun, yavaş, güçlü bir yalama yapıyor, göbeğimden klitorisime kadar üzerimde geziniyor ve ben çözülüyorum. Muhteşem Haeden'im beni aşağı yukarı dillerken ve zevk sözcükleri mırıldanırken ellerimi kürklerin içinde döndürerek inliyorum. Bana tadımı sevdiğini söylüyor. Kokumu seviyor. Klitorisimin dilinin ucunu okşamasını seviyor. Ne kadar ateşli olduğumu ve kıvrımlarımın ne kadar yumuşak olduğunu seviyor ve ve ve...

Bu kadar sert boşalmayalı uzun zaman olmuş gibi geliyor ama boşalıyorum, titreyerek ve acımasızca. O beni yalamaya devam ederken kalçalarım ağzına doğru sarsılıyor ve tutkudan sırlanmış beynime zar zor kaydedilen tatlı sözler fısıldıyor.

Sonra oturuyor ve gözlerindeki ateşi görebiliyorum. Daha fazlasına aç, benim muhteşem seksi dostum ve yanıma uzanmak için hareket ettiğinde, yanıma dönüyorum. Hamile seksi genellikle aynı pozisyonları tekrar tekrar içeriyor, ama aldırmiyorum, çünkü hala inanılmaz derecede iyi bir seks. Haeden beni arkadan kaşıklıyor, bacaklarımdan birini kaldırıyor ve sonra siki içime giriyor. Bir o yana bir bu yana gidip geliyoruz, mahmuzu her darbede arkama baskı yapıyor ve parmakları meme uçlarımı okşarken boynumu ısırp beni ne kadar çok sevdiğini söylüyor.

Boşalırken çıkardığı iniltiyi seviyorum, sıcak salgısının kalçalarımın arasından akmasını seviyorum. O bölgeye ulaşmakta zorlandığım için beni daha sonra şefkatle yıkayacak ve ona doğru kıvrılıyorum, nefes nefese nefesinin boynuma değmesinden tamamen memnunum.

"Yine boşalmadın," diye mırıldanıyor, eli klitorisime sürtünmek için kalçalarımın arasına kayıyor. "Yardım edeyim mi?"

"Acelem yok," diyorum, gözlerimi kapatıp ona yaslanıyorum. Sarılmış, sevilmiş ve çok ama çok iyi hissediyorum. Aptal iç çamaşırım belime dolanmış ve muhtemelen gülünç görünüyorum ama umurumda değil. "Bütün gece bizim. Pijama partisi kesinlikle harika bir fikirdi."

"Mmm, bunu daha önce düşünmeliydik." Omzumu ısırpıyor, sonra oraya bir öpücük konduruyor. "Ama neyi unuttuk biliyor musun?"

"O da ne?"

"Gıdıklama." Eli yanıma doğru hareket ediyor ve sonra beni gıdıklamaya başlıyor. Joha'yı uyandırmamak için ciyaklamamı bastırmak zorundayım. Haeden'in kahkahası kulaklarımı tırmalıyor ve ona karşı kıvraniyorum. Görünüşe göre eşinizin aleti hâlâ içinizdeyken ve gıdıklanırken oldukça hızlı orgazm olabiliyorsunuz.

O kadar sert boşalıyorum ki beynim havai fişek gibi oluyor ve bu sefer Haeden'e yaslandığımda memnuniyetle iç çekiyorum. "Bu hiç adil değildi."

"Hayır," diye itiraf ediyor. "Ama keyifliydi."

EPILOG

HAEDEN

I

Bütün gece boyunca kızaran Jo-see'mle çiftleşiyorum. Ben onu tutarken uyuyor ve beslenme arasında kıpırdandığında Joha'yı emzirmesine izin veriyorum ve sonra onu tekrar kendime alıyorum. Zamanla

Şafak söküyor, esniyor ama yüzünde bir gülümsemeyle uykuya dalıyor.

Uyurken onu izleyerek çenesini hafifçe çiziyorum. Ben bir aptalım, diye karar veriyorum. İyi bir baba ve bakıcı olmaya çalışmakla, fazladan tuzaklar kurmakla ve diğer köydeki eşleri olan aileleri telafi etmek için iki kat daha fazla avlanmakla o kadar meşgulüm ki Jo-see'min kırılgan bir kalbi olduğunu ve benim her şeyim olduğunun hatırlatılmasına ihtiyacı olduğunu unuttum. Gülümsese bile, geçmişindeki herkes gibi onu da terk edeceğimden endişeleniyor. Asla ama asla böyle bir şey yapmayacağım ama korkularından bahsetmesine sevindim. Ne de olsa Jo-see'm olmadan ben bir hiçim. Onun sevgisi beni sefaletten kurtardı ve bir daha asla ona istenmediğini hissettirmemek için elimden geleni yapacağıma yemin ediyorum.

Ne de olsa gerçek bundan daha farklı olamazdı.

Bu yüzden uyumasına izin verdim ve kısa bir süre sonra tam da istediği gibi kalçalarını tutarak onu uyandırdım.

"Mm, ne oldu?" Uykulu gözlerini bana kırıştıırıyor.

"Sana ne zaman ihtiyacım olduđunu bilmek istedim. Sana gösteriyorum." Sırtının elime verdiđi hissi dūřundum ve "Bu oldukça zevkli" diye itiraf ettim.

Jo-see kıkırdıyor ve elime karşı kıpırdanıyor, ben de boğazımda kısık bir sesle hırlıyorum. Tekrar kaçırmak mı istiyor? Ama sonra Joha hıçkırıyor ve saçma sapan sesler çıkarmaya başlıyor, bu da uyandığını ve gūnūn başlaması gerektiğini gösteriyor.

Hayal kırıklığına uğramış bir bakışı paylaşıyoruz.

Arkadaşımı çabucak öptüm. "Sen yatakta kal. Onu sana getireceğim."

Gözleri minnettarlıđını gösteriyor ve ben kulūbede dolařıp gūne hazırlanırken Joha hemřirelik yapıyor. Kızımızın iři bittiđinde, eřimin elinden kayarak kurtuluyor ve kollarını iki yana ačarak yanıma geliyor. "Pah-pah-pah!"

Adımı söylemesine bayılıyor. Onu tutup havaya savuruyorum, sevinç çıđlıkları kulūbeyi dolduruyor. "Bu dođru! Pah-pah. Ve gūnū Pah-pah ile geçireceksin, küçūđüm."

"Öyle mi?" Jo-see esnemesini bastırarak yatakta dođruluyor. "Bugūn onu yanında mı götürüyorsun?"

"Evet. Joden'i de getireceğim. Çay zulanı yeniden doldurmak için biraz bitki avlamaya gideceğiz ve tuzaklarımı kontrol edeceğiz. Fazla uzağa gitmeyeceğiz." Kızımı kucağıma alıyorum ve hemen sargılarının kokusu burnuma çarpıyor. Dudaklarım kıvrılıyor. "Ama önce üstünü değiştirmelisin Joha."

"Pah-pah!" diye mutlulukla haykırıyor.

Sadece tuzakları kontrol ediyor olmam iyi bir řey. Joha mutlu olduğunda neredeyse Joden kadar gūrūltücü oluyor. Sırtarak alt değiştirme minderini açıyorum ve kıpır kıpır kızaıma yeni kıyafetler giydirebilmek için onu yere bırakıyorum. Temizlenip üstünü değiştirdikten sonra, Joden çok büyüyene kadar onu taşımak için kullandığım koşum takımını çıkarıp göđsūme takıyorum ve kızımı kesenin içine sokuyorum. Küçūk bacakları iki bacak deliğinden sarkıyor ve heyecanla sallanıp tekmeler atıyor.

"Emin misin?" Jo-see ayağa kalkarak soruyor. Yanıma gelip Joha'nın giysilerini düzeltiyor, sonra da soğuktan korunmak için kızımın bacaklarına koruyucu kürklü çizmeler geçiriyor. "İki yavru da ele avuca sığmaz olabilir."

"Eminim," diyorum ona ve bir öpücük için öne doğru eğiliyorum. "Sen biraz dinlen. Bu gece geç saate kadar ayakta olacağız."

"Oh?"

Gözlerim umutla parlıyor. "Gıdıklama."

O kıkırdıyor, sonra Joha da kıkırdıyor ve kulübe mutlulukla doluyor.

Joden'i almaya geldiğimde SUH-MER çok sevindi. Gözleri parlıyor ve Warrek eğlenerek bakarken bile çabucak giyinmesine yardım ediyor.

Suh-mer'e sevgiyle bakarak, "Eşim üç enerjik çocuğa annelik yapmaya pek hazır değil," diye itiraf ediyor.

"Joden herkese yeter, hele iki çocuğa hiç." Oğlumun yanına gidip botlarını giymesine yardım ediyorum ve sonra elini tutuyorum. "Gel. Ava gidiyoruz."

"Yaşasın!" diye bağılıyor ve zavallı Suh-mer yüzünü buruşturuyor. Oğlumuza bizim yerimize bakacak başkalarını düşünmek zorunda kalacağız, çünkü Jo-see'mle bir kez daha düzenli olarak yalnız zaman geçirmeye niyetliyim. Buna ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemiştim.

Joden patikadan asansöre doğru koşarken enerji dolu. Durmadan sohbet ediyor, bana akşamını, Masan ve Rollan'la nasıl çekirdek kavurduklarını ve geç saatlere kadar Suh-mer ve Warrek'le hikâyeler anlattıklarını anlatıyor. Bana Masan'ın evcil bir kir gagası olduğunu ve ona bir şeyler getirmeyi ve çağırdığında gelmeyi öğrettiğini anlatıyor. Bunun doğru olup olmadığını bilmiyorum ama oğlum çok etkilendi. Asansörden yukarı çıkıp patikalara doğru ilerlerken konuşmaya, konuşmaya ve konuşmaya devam ediyor. Bu sabah erken saatlerde bu patikadan geçen diğerlerinin kabuk bağlamış ayak izlerini görebiliyorum ve Joden'in ayak izinden ayak izine zıplamasını izliyorum.

"Pah-pah!" Joha mutlu bir şekilde çenemi okşamak için uzanıyor. "Pah-pah!"

"Doğru," diyorum ona gülümseyerek. O da bana gülümsüyor, alt diş etlerindeki küçük bir dişi ortaya çıkıyor ve kalbim sıkışıyor çünkü bu gülümseme

Jo-see'nin gülümsemesi. Önde koşan oğluma bakıyorum. "Joden, buraya gel." "Tuzakları kontrol ediyorum baba!" diye sesleniyor.

Yanımdaki yeri işaret ediyorum. "Gel."

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyor ve çocuksu bir hüsrarla yanıma geri dönüyor. "Ama ben ne yakaladığımızı görmek istiyorum!"

"Ve yapacağız. Ama önce önemli avcı meseleleri hakkında konuşmalıyız."

Bu onun dikkatini çekti. Gözlerinde açık bir merakla yanıma geliyor. "Ne tür avcı şeyleri?"

Eldivenli elini elime alıyorum ve yürüyoruz. "Anneme söylediğin şeylere dikkat etmelisin. Senin ve yavruların için çok endişeleniyor. Hem kardeşin Joha hem de karnındaki yavru için. Bu onu endişelendiriyor."

"Bayan Ariana gibi endişeli misiniz?"

Boğazımı temizliyorum çünkü eşimin endişeleri Zolaya'nın kırılgan eşiyle aynı değil. "Farklı bir şekilde."

"Neden endişeli?"

"Bizim için yeterli olmadığından endişeleniyor. Mutlu olmadığımızı düşünüyor."

"Son zamanlarda annemi gıdıklamıyorsun," diyor bana. "Bu mutlu olmadığın anlamına mı geliyor?"

Nazik olmaya karar verdim. "Annem ve ben gıdıklıyoruz ama bu konuda çok sessiziz. Ve sen de dinlememelisin. Perdemizin arkasında ve kürklerimizde içindeyken yetişkin zamanıdır. Anlıyor musun?"

Ciddi gözlerle bana bakıyor. "Dün Maddie ve Hassen'in gıdıklandıklarını duydum ve kürklerini bile giymemişlerdi."

Homurdanıyorum ve Hassen'le konuşmak için aklıma bir not alıyorum. "Annen ve ben onlardan çok daha sessiziz. Ama yine de mutluyuz." Elini sıkıyorum. "Beni annenden daha çok mutlu eden bir şey yok. O olmadan ben sadece yarım bir avcıyım. Anlıyor musun? Annene ciğerlerimde nefes gibi ihtiyacım var."

Joden başını sallar. "Annem özeldir."

Ona gülümsüyorum. "Çok, çok özel."

"Bence köydeki en iyi anne o," diyor, sesi fısıltıya dönüşüyor.

"Ben de öyle düşünüyorum ama bunu aramızda bir sır olarak saklamalıyız." Parmağımı dudaklarıma götürüyorum ve Joha hemen elime uzanıyor. Onun yerine örgülerimden birini ona veriyorum, böylece gönlünce çekiştirebiliyor.

Joden sır fikrini seviyor. Gülümsüyor, küçük kuyruğu bir ileri bir geri sallanıyor. En iyi anneye sahip olduğunu bilmekten memnun ve genç zihninin böyle bir şeyi diğerlerine duyurup duyurmaması gerektiğini tarttığını görebiliyorum. Uzun bir aradan sonra tekrar bana bakıyor. "Bugün hangi bitkileri avlıyoruz? Geçen seferki kırmızı çiçekli olanları mı?"

Oğlumun hatırlamasına şaşırdım. "Böyle şeyleri hatırlayabiliyorsan büyük bir avcı olmaya başlıyorsun, Joden. Memnun oldum." Bana gülümsüyor ve aklıma Joden'in her gece bizimle birlikte yatağa girmesiyle ilgili sorunumuz geliyor. "Dün gece Suh-mer ve Warrek'in kulübesinde yatağını ıslattın mı?"

"Hayır!" Kendinden memnun görünüyor.

Mmm. Bu çok ilginç. Acaba bunu bizimle yatmak için bir bahanesi olsun diye mi yapıyor? Bunu Jo-see'ye anlatmam gerekecek. "Bu çok iyi," diyorum ona ve aklıma bir fikir geliyor. "Güçlü bir avcıya dönüştün. Belki de... belki de bir kedinin yatağı yerine bir avcının yatağına sahip olmanın zamanı gelmiştir."

Gözleri kocaman açıldı. "Yani bir avcı olabilir miyim?"

"Böylece sen de büyüyebilirsin," diye düzeltiyorum. Ne kadar çabuk büyümek istese de oğlum hâlâ küçük. "Sana büyük bir avcı yatağı yaparsak, içinde uyuyacak mısın? Bu, annen ve babanla uyuyamayacağın anlamına gelir. Büyük avcılar böyle şeyler yapmaz."

Joden heyecandan yerinde duramıyor. "Büyük bir avcı yatağı istiyorum!" "Güzel." Olayların bu şekilde gelişmesi beni çok memnun etti. "Çok iyi."

MADDIE

Büyük barbarımın geniş göğsüne mutlulukla sokuluyorum ve saf bir zevkle iç çekiyorum. Bu harika bir geceydi ve yakın zamanda unutmayacağım bir geceydi. "Muhtemelen kalkmalıyız. Sabah oldu."

"Mmm." Hassen popomu okşuyor. "Sanırım kuyruğuma yapışmış bir tüy var."

Kıkırdıyorum. Yaptığım hraku şurubu eğlenceliydi ama sonrası... yapış yapış. Bütün gece boyunca battaniyelere yapışıp kaldık, bu bizi pek yavaşlatmadı. Hassen'in mavi kalçasından beyaz bir tutam kürk çekiyorum. "Kesinlikle her yerde. Sanırım tüm bu kürkleri yıkamam gerekecek."

"Ve eşini yıka. Tekrar." Sırıttıyor ve sonra bir kez daha popomu okşuyor. "Ama şimdilik hemen havlumu alıp oğlumuzu almaya gitmeliyim. Günü onunla geçireceğime söz verdim."

Başımı salladım. "Sonra geri dönecek misin? Bir süre daha dışarı çıkmayacaksın, değil mi?" Bu avcı-toplayıcı kabilenin doğası gereği erkekler kaçınılmaz olarak uzun av gezilerine çıkmak zorunda. Hamile kalmadan önce ben de onunla giderdim ve Masan yeterince büyüdüğünde üçümüzün de gitmesi hakkında konuştuk. Sanırım bu da başka bir bebeğe hazır olmamak için başka bir neden. Üçümüzün bir şeyler yapması fikri hoşuma gidiyor. Sadece... henüz değil. "Tekrar maceraya atılmadan önce bir süre evde kalmanı istiyorum."

"Geri geleceğim," diyor bana sertçe, geniş popoma masaj yaparak.

O gitmeden önce bir tur daha atmayı önermek üzereydim ki korkunç bir ciyaklama sesi ikimizin de sıçramasına neden oldu.

"Neydi o?" Hassen şaşkınlıkla sorar.

İç çekiyorum. "Bu Millicent olmalı, pis gaga."

Yeterince eminim, bir dakika sonra kapıda bir çizik var. Warrek'in dalgalanan uzun saçlarının parıltısını görmeden önce kürkleri çıplaklığımızın üzerine çekmeyi zar zor başarıyorum. Sonra Masan içeri dalıyor, kuşu saçlarının tepesine tünemiş. "Anne! Baba! Millicent'a kafama nasıl oturacağını öğrettim!"

"Yaşasın." Coşkulu görünmeye çalışıyorum ama aklıma her yere pislemeyi seven kuşlar geliyor. Millicent yine de mutlu görünüyor. Tünemiş, pençeleri kıvrılmış

Masan'ın kalın koyu renk saçlarında tüylerini çırparak onun boynuzlarının arasına yerleşiyor.

Hassen sadece şok olmuş görünüyor. Tekrar bana baktı. "Bir...dirtbeak?"

"İdeal olmadığını biliyorum," diye fısıldıyorum. "Ama o lanet şeyi çok seviyor. Eğer sorun olmaya başlarsa, onu serbest bırakırız."

Hassen sadece sırtıyor ve kürklerden birini beline sararak ayağa kalkıyor. "Bana hayvanını göster oğlum." O uzaklaşırken uzanıp postu kıcının yanağından çıkarıyorum ve sonra oğlumla eşimin aptal kuşla uğraşmasını gururla izliyorum.

Eve döndüğü için çok mutluyum. Zorlu bir "kavuşma" gecesinden sonra dostumu, Hassen'imi, diğer yarımı ne kadar özlediğimi şimdi anlıyorum. Onu çok seviyorum. Masan ve kuşuyla heyecanlanmasını bile seviyorum. Masan, Millicent'a parmaklarını şıklattığında gelmesini nasıl öğrettiğini gösterirken keyifle gülüyor. Kuş başının üstünden omzuna doğru kanat çırpıyor ve yanağını gagalıyor. Ona bir tohum veriyor, sonra da onay için babasına bakıyor.

"Çok akıllıca," diyor Hassen. "Ada kabilesinden K'thar'ın evcil bir uçan kuşu olduğunu biliyor musun? Çok çirkin, şişman, küçük bir yaratıktı. Senin Mill-sent'in çok daha iyi."

Masan, "Biliyorum, o çok zeki," diyerek gülümsüyor.

"Gel oğlum," diyor Hassen. "Sen ve ben giyineceğiz ve sonra Mill-sent'e kürklerinin yanına oturabileceği kendine ait bir kulübe yapmaya bakacağız. İster misin?"

"Oh, evet."

"Annene bir öpücük ver, sonra da bizi bırak."

Hassen çabucak giyiniyor ve Masan gelip beni öpücük yağmuruna tutuyor ve ben kürklerle çıplaklığımı gizleyerek yatakta uzanırken bana gününü anlatıyor. Tatlı oğluma gülümsüyorum, konuşurken bebek yüzündeki heyecanı seviyorum. Onun da babasının eve dönmesine ihtiyacı olduğunu fark ediyorum. Belki de acı mevsim geri döndüğünde ailece avlanmaya gideriz.

Bu düşünceyi çok sevdim.

"Bırakalım da annen dinlensin," diyor Hassen ve Masan'ı -ve Millicent'ı- yanına alırken bana göz kırpmıyor.

El sallayıp öpücükler gönderiyorum ve sonra sadece ben kalıyorum, yapış yapış kürkleri içinde yatıyor ve uyumaya devam edip etmemeyi tartışıyorum. Dün gece muhteşemdi... ama bu gece de muhteşem olmalı. Kesinlikle biraz uykuya ve banyoya ihtiyacım olacak.

Ama önce...

Kıyafetlerimin yer yer tenime yapışmasını görmezden gelmeye çalışarak çabucak giyiniyorum ve saçlarımı geriye doğru düğümlüyorum. Üzerime ağır bir pelerin sararak kulübemden çıkıyorum ve köyün içinden geçen uzun patikayı geçerek Josie ve Haeden'in kulübesine doğru ilerliyorum. Kapının üzerinde bir perde vardı, ben de kapıyı tıklattım.

"Geliyorum," diye sesleniyor Josie ve bir dakika sonra kürklere sarınmış bir şekilde beliriyor. Uyku sersemi görünüyor ama beni görünce kocaman gülümsüyor. "Selam Maddie."

"Kalmıyorum," diyorum hemen ve sırtıyorum. "Sadece Sevgililer Günü iç çamaşırının nasıl gittiğini görmek istedim."

"Ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu," diye itiraf ediyor. "Ama kısa sürede anladı. Sevgililer Gününüz nasıl geçti?"

"Harika." Ona sinsi bir bakış attım. "Seninki nasıldı?" "Eşit derecede

harikaydı... eşit miktarda sikişle birlikte." Josie kıkırdıyor. Ve

yumruklarımızı tokuşturduk.

YAZARIN NOTU

Ho, sa-khui'nin dediği gibi. Ya da sadece 'hey!' Ya da her neyse. Yazar notlarıma nasıl başlayacağımı hiç bilemiyorum. Belki General Kenobi'den bir sayfa alıp "Merhaba!" derim.

(Bu sizin için küçük bir Star Wars inek mizahı.)

Facebook'ta bana düzenli olarak birkaç şey soruluyor. Bunlardan biri genellikle orijinal kabileden daha fazla yazmamın istendiği yer. Bunu genellikle OMG PLEASE MORE HAEDEN AND JOSIE takip ediyor. Bunu da OMG DAHA FAZLA MADDIE VE HASSEN takip ediyor.

Peki, tamam. Sen kazandın.

(Kıkırdıyorum. Bunlar en sevdiğim çiftlerden ikisi, bu yüzden bunu yapmak bir angarya değil. Hem de hiç.)

Tüm ciddiyetimle söylüyorum, bu küçük romanı yazmayı çok sevdim. 'Eski kabileye' geri dönüp ziyaret etmeme ve günlük yaşam hakkında biraz fikir vermeme olanak sağladı. Büyük bir dram yok, çünkü mutlu anekdotlar görmeyi her şeyden çok seviyorum. Sade mi? Evet, öyle. Beni çok mutlu ediyor mu? Aynı zamanda evet.

Maddie ve Hassen yeniden bir araya geliyorlar - bu çifti gerçekten çok seviyorum çünkü Hassen Maddie'ye bayılıyor ve Maddie de kadınlığını ortaya koymaya bayılıyor. Biraz ucube olması umurunda değil. Kendine ait. Keşke ben de onun yarısı kadar kendime güvenebilsem! Hikâyenin onlara ait kısmı saf romantik eğlenceden başka bir şey değildi.

Josie'nin rolü biraz daha 'az' eğlenceli ve daha tatlı. Çok fazla geçmişi olan insanlardan biri ve bunun onu yıpratmasına izin vermese de, zayıf anlarında içine sızıp onu endişelendirebiliyor. Ona sevildiğinin ve hayranlık duyulduğunun hatırlatılması gerekiyor ama neyse ki Haeden bu rolü üstlenmekten çok mutlu. Çoğu meşgul ebeveynin ara sıra araya sıkıştırmak zorunda kaldığı türden bir 'yeniden bir araya gelme' olsa bile onları yazmayı seviyorum.

Yeniden bir araya gelmekten bahsetmişken, bu hikâyeye neredeyse Barbarın Yeniden Bir Araya Gelmesi adını verecektim çünkü uygun olduğunu düşünmüştüm ama Barbarın Sevgilisi başlığı için o kadar çok oy geldi ki reddedemedim. Ayrıca Kati, Josie ve Haeden'in ilk kapağını yansıtan bu sevimli kapağı yaptı. Sanki bunu bilerek yapmışsınız gibi!

Sırada kimin olduğuna gelince - BU seride, BARBARIN SEDÜKSİYONU olacak ve emin olun Marlene ve Zennek'in ilk buluşmalarını ve kızaran, utangaç Zennek'imizle nasıl seksi ve seksi olduğunu yazacağım. Bu öyle olacak ki. Kokuşmuş. Eğlenceli olacak.

ANCAK. Sırada bu var mı bilmiyorum? Facebook'ta ada kabilesindeki N'dek'in kahramanına kavuşması için çok fazla lobi faaliyeti var. Ve beni bilirsiniz, hayranlarımı dinlerim! Yani bu sözleşmeli projeyi masamdan kaldırdıktan sonra (ki bu Şubat ayımın geri kalanını yiyip bitirecek), Mart ayında ya N'dek ve gizemli kahramanını ya da insan yiyen Marlene'i yazıyor olacağım.

Ayrıca bu yıl daha fazla Buz Gezegeni Barbarları (orijinal kabile!) yazmak istediğimi söyledim ve bunda ciddiylim. Marlene'in kitabı yazıldıktan sonra geri dönüp sadece kısa hikayeleri olan Megan/Cashol ve Nora/Dagesh için tam uzunlukta bir hikaye yazmak istiyorum. Yani kesinlikle daha fazla barbar iyiliği yolda.

Bugün biri bana Buz Gezegeni serimi yazmaktan bıkip bıkmadığımı sordu.

Hayır. Ben bayılıyorum. Sürekli karakterler hakkında düşünüyorum ve yeni senaryolar hayal ediyorum. Sizler okumaya devam ettiğiniz sürece ben de yazmaya devam edeceğim. <3

Çok sevgiler <3

Ruby

Not - Hannah tarafından yönetilen sürükleyici [IPB wiki](#)'ye küçük bir selam. Eğer siz de

bunu görmemiştim, bir TON iş yapmış ve buna bayıldım! Çok teşekkür ederim, Hannah!!!

PPS - Ben de Instagram'dayım! Çoğunlukla saçma şeyler (ve sosyal medya cılası eksikliğini gösteriyorum) ve kelime sayısının ekran görüntülerini paylaşıyorum. Instagram'ı seviyorsanız, beni takip etmekten çekinmeyin. HEYECAN VERİCİ içerik sözü veremem ama akışınıza biraz lezzet katmaya çalışacağım :)

PPPS - Güncellenmiş bir 'Karakter Kadrosu' eklemeyi çok istiyordum ama Amazon 'bonus' içerik konusunda garip davranıyor ve bu kitap o kadar uzun bir şey eklemek için çok kısa olabilir. Bir sonraki tam uzunluktaki kitapta yer vereceğim, söz veriyorum!

IPB OKUMA LİSTESİ

BUZ GEZEĞENİ BARBARLARI

Buz Gezegeni Barbarlar

Barbar Uzaylı Barbar

Aşık Barbar Maden

Buz Gezegeni Tatili (roman)

Barbarın Ödülü Barbarın Eşi

Barbarın Bebeğine Sahip Olmak (kısa
öykü) Buzdan Bebekler (kısa öykü)

Barbarın Dokunuşu Sakinlik

(kısa öykü) Barbarın

Evcilleştirilmesi Artçı

Sarsıntılar (kısa öykü)

Barbarın Kalbi Barbarın

Umudu Barbarın Seçimi

Barbarın Kefareti Barbarın

Hanımı Barbarın Kurtarışı

Barbarın Alaycılığı

Noel'den Önce Barbar (roman) Barbarın

Sevgilisi

DAHA FAZLASINI ISTER MISINIZ?

Buz Gezegeni Barbarları, Ateş Kanı Ejderhaları veya Ruby Dixon'ın diğer kitapları hakkında daha fazla bilgi almak için beni [Facebook](#)'ta beğenebilir veya [yeni çıkan bültenime abone](#) olabilirsiniz. Devam eden kitapların parçacıklarını ve hayran sanatını paylaşmayı seviyorum! Gelin eğlenceye katılın.

Her zaman olduğu gibi - okuduğunuz için teşekkürler!

<3 Ruby

Not - Ben omzunuzun üzerinden bakmadan kitaplarımı tartışmak ister misiniz? Bunun için de bir grup var! [Ruby Dixon - Blue Barbarian Babes](#) (Facebook'ta) tüm barbar ve ejderha ihtiyaçlarınızı karşılıyor :) İyi eğlenceler!

PPS - Artık [Instagram](#)'dayım!

